Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B** **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 767/2009**

z dnia 13 lipca 2009 r.

w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylające dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 229 z 1.9.2009, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 568/2010 z dnia 29 czerwca 2010 r.	L 163	30	30.6.2010
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 939/2010 z dnia 20 października 2010 r.	L 277	4	21.10.2010

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 192 z 22.7.2011, str. 71 (767/2009)

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 767/2009

z dnia 13 lipca 2009 r.

w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylające dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 i 152 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dążenie do wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt jest jednym z podstawowych celów prawa żywnościowego, ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ([3]). Wspomniane rozporządzenie określiło również podejście „od pola do stołu", określając pasze jako podlegający szczególnej ochronie etap na początku łańcucha żywnościowego. Jednym z podstawowych celów niniejszego rozporządzenia jest zagwarantowanie wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego.

(2) Produkcja paszy jest ważnym celem dla produktów rolnictwa europejskiego, ponieważ większość materiałów stosowanych w produkcji paszy składa się z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu. Ponadto pasza ma kluczowe znaczenie dla 5 milionów hodowców zwierząt we Wspólnocie, ponieważ stanowi ona największy wydatek.

([1]) Dz.U. C 77 z 31.3.2009, s. 84.
([2]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 22 czerwca 2009 r.
([3]) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

▼B

(3) Pasze mogą występować w formie materiałów paszowych, mieszanek paszowych, dodatków paszowych, premiksów lub pasz leczniczych. Zasady wprowadzania na rynek dodatków paszowych zostały wyszczególnione w rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ([1]), natomiast w odniesieniu do pasz leczniczych – w dyrektywie Rady 90/167/EWG z dnia 26 marca 1990 r. ustanawiającej warunki przygotowania, wprowadzania do obrotu i użycia pasz leczniczych we Wspólnocie ([2]).

(4) Obecnie obowiązujące prawodawstwo w sprawie obrotu i stosowania materiałów paszowych i mieszanek paszowych, które obejmuje karmę dla zwierząt domowych, mianowicie dyrektywa Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszankami paszowymi ([3]), dyrektywa Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 r. w sprawie pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych ([4]) („pasze dietetyczne”), dyrektywa Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi ([5]) oraz dyrektywa Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 r. dotycząca niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt ([6]) („biobiałka”), wymaga uaktualnienia i zastąpienia przez jednolite rozporządzenie. Dla zachowania jasności należy uchylić dyrektywę Rady 83/228/EWG z dnia 18 kwietnia 1983 r. w sprawie ustalenia wskazówek dotyczących oceny niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt ([7]) oraz dyrektywę Komisji 80/511/EWG z dnia 2 maja 1980 r. dopuszczającą w niektórych przypadkach wprowadzanie do obrotu mieszanek paszowych w niezabezpieczonych opakowaniach lub pojemnikach ([8]).

(5) W następstwie uchylenia przez niniejsze rozporządzenie dyrektywy 79/373/EWG, dyrektywa Rady 93/113/WE z dnia 14 grudnia 1993 r. dotycząca stosowania enzymów, mikroorganizmów i ich preparatów w żywieniu zwierząt oraz obrotu nimi ([9]) również powinna zostać uchylona. W związku z uchyleniem dyrektywy 79/373/EWG i mając na uwadze fakt, że niniejsze rozporządzenie obejmuje zasady dotyczące etykietowania pasz zawierających dodatki, uchyla się art. 16 dyrektywy Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. w sprawie dodatków paszowych ([10]), który pozostał w mocy po uchyleniu dyrektywy 70/524/EWG rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

([1]) Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.
([2]) Dz.U. L 92 z 7.4.1990, s. 42.
([3]) Dz.U. L 86 z 6.4.1979, s. 30.
([4]) Dz.U. L 237 z 22.9.1993, s. 23.
([5]) Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 35.
([6]) Dz.U. L 213 z 21.7.1982, s. 8.
([7]) Dz.U. L 126 z 13.5.1983, s. 23.
([8]) Dz.U. L 126 z 21.5.1980, s. 14.
([9]) Dz.U. L 334 z 31.12.1993, s. 17.
([10]) Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1.

▼B

(6) W przeciwieństwie do definicji żywności zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002, definicja paszy nie obejmuje wody. Ponadto biorąc pod uwagę fakt, że woda nie jest wprowadzana na rynek do celów żywienia zwierząt, niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować warunków w odniesieniu do wody stosowanej w żywieniu zwierząt. Jednak powinno ono mieć zastosowanie do paszy podawanej z wodą. Stosowanie wody przez przedsiębiorstwa paszowe jest objęte rozporządzeniem (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającym wymagania dotyczące higieny pasz ([1]), zgodnie z którym należy stosować czystą wodę tam, gdzie jest to niezbędne, w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu, które może się okazać niebezpieczne, a woda wykorzystywana w procesie wytwarzania pasz powinna posiadać odpowiednią jakość.

(7) Ze względu na ryzyko zanieczyszczenia paszy i łańcucha żywnościowego niniejsze rozporządzenie powinno dotyczyć paszy zarówno dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji żywności, jak i dla zwierząt niewykorzystywanych do produkcji żywności, w tym dla zwierząt dzikich.

(8) Obowiązki podmiotów działających na rynku pasz określone w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 oraz w rozporządzeniu (WE) nr 183/2005 stosuje się, odpowiednio, w odniesieniu do pasz dla zwierząt niewykorzystywanych do produkcji żywności.

(9) Aby wyegzekwować zgodność z niniejszym rozporządzeniem, państwa członkowskie powinny przeprowadzać kontrole urzędowe zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ([2]). Wspomniane kontrole powinny obejmować nie tylko dane szczegółowe podlegające obowiązkowemu etykietowaniu, ale również te podlegające dobrowolnemu etykietowaniu. W celu umożliwienia kontroli danych dotyczących składu należy określić dopuszczalne tolerancje dla wartości podanych na etykiecie.

(10) Aby zaradzić zagrożeniom dla bezpieczeństwa pasz, wykaz materiałów, których wprowadzanie na rynek do celów żywienia zwierząt jest obecnie zabronione zgodnie z decyzją Komisji 2004/217/WE ([3]), łącznie z listą materiałów, których wprowadzanie na rynek do celów żywienia zwierząt jest ograniczone, powinien zostać włączony w postaci załącznika do niniejszego rozporządzenia. Istnienie takiego załącznika nie oznacza jednak, że można założyć, że wszystkie produkty niezamieszczone w wykazie można jako takie uznać za bezpieczne.

([1]) Dz.U. L 35 z 8.2.2005, s. 1.
([2]) Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.
([3]) Dz.U. L 67 z 5.3.2004, s. 31.

▼B

(11) Rozgraniczenie pomiędzy materiałami paszowymi, dodatkami paszowymi a innymi produktami, takimi jak leki weterynaryjne, wywiera wpływ na warunki wprowadzania takich produktów na rynek. Materiały paszowe są wykorzystywane przede wszystkim do zaspokajania potrzeb zwierząt, na przykład w zakresie energii, składników odżywczych, minerałów lub włókna pokarmowego. Zazwyczaj nie są one dostatecznie określone pod względem chemicznym, z wyjątkiem podstawowych składników odżywczych. Skutki, które można uzasadnić w ramach oceny naukowej i które są zastrzeżone wyłącznie dla dodatków paszowych lub leków weterynaryjnych, powinny zostać wykluczone z przedmiotowych zastosowań materiałów paszowych. Właściwe jest zatem opracowanie niewiążących wytycznych w odniesieniu do rozgraniczenia pomiędzy przedmiotowymi rodzajami produktów. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja powinna być upoważniona do wyjaśnienia, czy do celów niniejszego rozporządzenia dany produkt stanowi paszę.

(12) Definicja mieszanek paszowych uzupełniających w dyrektywie 79/373/EWG zapoczątkowała problemy ze stosowaniem w różnych państwach członkowskich. Do celów prawidłowego stosowania rozporządzenia (WE) nr 183/2005 właściwe jest wyjaśnienie różnicy między mieszankami paszowymi uzupełniającymi a premiksami.

(13) Aby umożliwić jednolite stosowanie prawodawstwa, materiały paszowe i mieszanki paszowe uzupełniające nie powinny zawierać dodatków w ilości przekraczającej pewien poziom. Jednak pasze o wysokiej koncentracji, takie jak lizawki zawierające minerały, mogą być wykorzystywane do bezpośredniego karmienia, o ile ich skład odpowiada szczególnym potrzebom żywieniowym w odniesieniu do odpowiedniego zakładanego wykorzystania. Warunki wykorzystania takich pasz powinny znajdować się na etykiecie, tak aby zagwarantować przestrzeganie zasad dotyczących zawartości dodatków paszowych w zapotrzebowaniu dziennym.

(14) Dyrektywa 82/471/EWG miała na celu poprawę podaży pasz wykorzystywanych jako bezpośrednie i pośrednie źródło białek we Wspólnocie. Wspomniana dyrektywa nakłada wymóg procedury wydawania zezwoleń przed wprowadzeniem na rynek w odniesieniu do wszystkich możliwych biobiałek. Jednak do tej pory wydano jedynie bardzo niewielką liczbę nowych zezwoleń, a brak pasz bogatych w białka jest w dalszym ciągu odczuwalny. Tym samym ogólny wymóg wydawania zezwoleń przed wprowadzeniem na rynek okazał się zaporowy, natomiast zagrożeniom dla bezpieczeństwa można by zaradzić w drodze niedopuszczania produktów stwarzających zagrożenie w oparciu o badania rynku. W przypadkach gdy wynik oceny ryzyka dla danego biobiałka był lub jest negatywny, należy zabronić jego wprowadzania na rynek lub stosowania. W związku z powyższym specjalny wymóg dotyczący ogólnej procedury wydawania zezwoleń dla biobiałek przed wprowadzeniem na rynek powinien zostać zniesiony z takim skutkiem, że system bezpieczeństwa w odniesieniu do wspomnianych produktów jest taki sam, jak w odniesieniu do wszelkich pozostałych materiałów paszowych. Nie powinno mieć to wpływu na istniejące ograniczenia lub zakaz stosowania pewnych biobiałek.

▼B

(15) Okazało się, że przepisy dyrektywy 93/74/EWG, wprowadzone dyrektywą Komisji 2008/38/WE z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiającą wykaz planowanych zastosowań pasz zwierzęcych przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych ([1]), funkcjonują prawidłowo. Ustanowiony w ten sposób wykaz planowanych zastosowań powinien zatem zostać utrzymany, a niniejsze rozporządzenie powinno zawierać postanowienia dotyczące jego uaktualniania. W szczególności należy występować do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności o konsultacje w sprawie skuteczności i bezpieczeństwa pasz tego rodzaju w sytuacji, gdy w oparciu o dostępne informacje naukowe i techniczne istnieją przyczyny, by sądzić, że zastosowanie tych pasz może nie zaspokajać określonych planowanych potrzeb żywieniowych lub może wywierać negatywny wpływ na zdrowie zwierząt, zdrowie ludzi, środowisko lub dobrostan zwierząt.

(16) Uzasadnienie naukowe powinno być głównym czynnikiem branym pod uwagę przy stosowaniu oświadczeń o paszach, zaś podmioty działające na rynku pasz stosujące takie informacje powinny być w stanie je uzasadniać. Oświadczenie może być potwierdzone naukowo poprzez uwzględnienie ogółu dostępnych danych naukowych i poprzez ocenę mocy naukowej dowodów.

(17) Etykietowanie służy celom egzekwowania, możliwości monitorowania oraz kontroli. Ponadto etykietowanie powinno przekazywać kupującym niezbędne informacje, aby umożliwić im dokonanie optymalnego wyboru w zakresie ich potrzeb, powinno być również jednolite, spójne, przejrzyste i zrozumiałe. Ponieważ kupujący, w szczególności hodowcy zwierząt, dokonują swoich wyborów nie tylko w punkcie sprzedaży, gdzie mogą przyjrzeć się opakowaniu paszy, wymogi dotyczące informacji podlegających etykietowaniu nie mogą obowiązywać jedynie w odniesieniu do etykiet umieszczonych na produkcie, lecz także w odniesieniu do wszelkich innych rodzajów komunikowania się pomiędzy sprzedawcą a kupującym. Ponadto wspomniane zasady powinny mieć również zastosowanie do prezentacji i reklamy pasz.

(18) Za pośrednictwem etykietowania przekazywane są informacje obowiązkowe oraz dobrowolne. Informacje obowiązkowe powinny łączyć ogólne wymogi dotyczące etykietowania z wymogami szczegółowymi odnoszącymi się odpowiednio do materiałów paszowych lub mieszanek paszowych, jak również z wymogami dodatkowymi w przypadku pasz dietetycznych, materiałów zanieczyszczonych oraz karmy dla zwierząt domowych.

(19) Obecna sytuacja związana z zanieczyszczeniami chemicznymi powstałymi w procesie produkcyjnym materiałów paszowych oraz z substancji pomocniczych jest niezadowalająca. W celu zagwarantowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa pasz i wynikającego z tego wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego oraz w celu zwiększenia przejrzystości powinno się przyjąć postanowienia określające dopuszczalne poziomy takich zanieczyszczeń chemicznych zgodnie z dobrą praktyką, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 183/2005.

([1]) Dz.U. L 62 z 6.3.2008, s. 9.

▼B

(20) Zasada, zgodnie z którą etykietowane muszą być jedynie niektóre dodatki paszowe, gdy zostaną zastosowane w materiałach paszowych i mieszankach paszowych, okazała się skuteczna. Jednak klasyfikacja wynikająca z rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 wymaga uaktualnienia i modernizacji, również w związku z faktem, że szczególnie właściciele zwierząt domowych mogą być zdezorientowani w związku z pewnym dodatkowym etykietowaniem.

(21) W następstwie kryzysu związanego z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE) i dioksynami, w 2002 r. dyrektywą 2002/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. zmieniającą dyrektywę Rady 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszankami paszowymi ([1]) wprowadzono z inicjatywy Parlamentu Europejskiego obowiązek podawania odsetka wagowego wszelkich materiałów paszowych włączonych do mieszanki paszowej. Ponadto poziom bezpieczeństwa żywności i pasz został w znaczącym stopniu poprawiony dzięki rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 oraz rozporządzeniu (WE) nr 183/2005 oraz odnośnym środkom wykonawczym, w szczególności w wyniku położenia nacisku na odpowiedzialność podmiotów działających na rynku pasz oraz na rynku spożywczym, udoskonalenia systemu możliwości monitorowania, wprowadzenia zasady analizy zagrożeń i krytycznego punktu kontroli (HACCP) w przedsiębiorstwach paszowych oraz utworzenia wytycznych dotyczących dobrej praktyki higienicznej w przedsiębiorstwach paszowych. W świetle tych pozytywnych dokonań, odzwierciedlonych w powiadomieniach do systemu wczesnego ostrzegania w odniesieniu do żywności i pasz (RASFF), obowiązek podawania na etykiecie odsetka wagowego wszystkich materiałów paszowych włączonych do mieszanki paszowej nie jest dłużej konieczny dla celów zagwarantowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa pasz, a co za tym idzie – wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego. Dokładne wartości procentowe mogą jednak być podawane na zasadzie dobrowolności w celu dostarczenia kupującym adekwatnych informacji. Ponadto uwzględniając fakt, że właściwe organy mają dostęp do informacji na temat dokładnego odsetka wagowego wszystkich materiałów paszowych włączonych do mieszanki paszowej, powinny one być w stanie, ze względu na jakąkolwiek pilną sytuację związaną ze zdrowiem ludzi lub zwierząt lub ze środowiskiem, zgodnie z dyrektywą 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej ([2]), dostarczyć kupującym dalszych informacji.

(22) Aby zapewnić kupującemu właściwe informacje i zapobiec wprowadzeniu go w błąd, dokładny odsetek wagowy powinien być wymagany w przypadkach, gdy obecność odpowiedniego materiału paszowego jest podkreślona na etykiecie mieszanki paszowej.

(23) Niemniej jednak już samo oznaczenie materiałów paszowych dodanych do mieszanki paszowej w porządku malejącym ze względu na masę przekazuje istotne informacje w sprawie danych dotyczących składu. W niektórych dziedzinach, w których producent nie ma obowiązku etykietowania danych szczegółowych, kupujący powinien mieć możliwość wystąpienia z wnioskiem o dodatkowe informacje. W takich przypadkach należy utrzymać margines ± 15 % deklarowanej wartości.

([1]) Dz.U. L 63 z 6.3.2002, s. 23.
([2]) Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45.

▼B

(24) Należy chronić prawa własności intelektualnej producentów. Do egzekwowania praw własności intelektualnej stosuje się dyrektywę 2004/48/WE. Należy również uznać, że ilościowy skład mieszanek paszowych, w przeciwieństwie do nazw materiałów paszowych wchodzących w ich skład, może pod pewnymi warunkami zostać uznany za informację poufną w celu ochrony.

(25) Dyrektywa 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych ([1]) nie ma zastosowania do etykietowania pasz zawierających nadmierne ilości substancji niepożądanych. Należy zatem ustanowić przepisy, które zagwarantują właściwe etykietowanie oraz właściwe stosowanie zakazu rozcieńczania, o którym mowa w art. 5 niniejszej dyrektywy, do chwili, kiedy takie zanieczyszczone materiały zostaną detoksykowane przez zakład detoksykacyjny zatwierdzony zgodnie z art. 10 ust. 2 lub 3 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 lub kiedy zostaną oczyszczone.

(26) Odstępstwa od ogólnych wymogów dotyczących etykietowania powinny być przewidziane jedynie w sytuacji, gdy stosowanie tych wymogów nie jest niezbędne dla ochrony zdrowia ludzi lub zwierząt albo interesów konsumenta oraz gdy stanowiłoby nadmierne obciążenia dla producenta lub podmiotów działających na rynku pasz, odpowiedzialnych za etykietowanie. W oparciu o doświadczenia, wspomniane odstępstwa powinny być przewidziane w szczególności w odniesieniu do pasz dostarczanych przez jednego rolnika innemu do celów wykorzystania w jego gospodarstwie, do niewielkich ilości, do mieszanek paszowych zawierających nie więcej niż trzy materiały paszowe oraz do mieszanek całych ziaren zbóż, nasion i owoców.

(27) Z zasady mieszanki paszowe powinny być wprowadzane na rynek w zabezpieczonych pojemnikach, należy jednak przewidzieć odpowiednie odstępstwa, jeżeli stosowanie tego wymagania nie jest konieczne do ochrony zdrowia ludzi lub zwierząt lub interesów konsumentów i stanowiłoby nadmierne obciążenie dla podmiotów działających na rynku pasz.

(28) Część B załącznika do dyrektywy 96/25/WE oraz kolumny 2–4 załącznika do dyrektywy 82/471/EWG zawierają wykazy oznaczeń, opisów oraz przepisów dotyczących etykietowania w odniesieniu do niektórych materiałów paszowych. Wspomniane wykazy ułatwiają wymianę informacji dotyczących właściwości produktu pomiędzy producentem i kupującym. Doświadczenie związane z zachęcaniem zainteresowanych stron do ustanawiania dobrowolnych norm przy użyciu wspólnotowych wytycznych w dziedzinie higieny pasz było całkowicie pozytywne. Wypracowanie przez zainteresowane strony rozszerzonego wykazu mogło być bardziej elastyczne i lepiej dostosowane do potrzeb informacyjnych użytkownika niż w przypadku podjęcia takiej próby przez prawodawcę. Zainteresowane strony mogą podejmować decyzje dotyczące dokładanych przez nie starań w zależności od wartości wykazu materiałów paszowych. Pożądane zatem jest ustanowienie otwartego katalogu materiałów paszowych, które na zasadzie dobrowolności mogą być stosowane przez podmioty działające na rynku pasz, z wyjątkiem wykorzystania nazwy danego materiału paszowego.

([1]) Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10.

▼B

(29) Bieżące wykazy materiałów paszowych zawarte w części B załącznika do dyrektywy 96/25/WE i w kolumnach 2–4 załącznika do dyrektywy 82/471/EWG powinny stanowić wstępną wersję wspólnotowego katalogu materiałów paszowych. Ta wstępna wersja powinna zostać następnie uzupełniona z inicjatywy zainteresowanych stron zgodnie z ich interesami, włączając nowe materiały paszowe.

(30) Na potrzeby przejrzystości właściwe jest, aby dany materiał paszowy niewymieniony w katalogu został zgłoszony przedstawicielom zainteresowanych stron natychmiast po wprowadzeniu tego materiału po raz pierwszy na rynek.

(31) Nowoczesne etykietowanie ułatwia utworzenie konkurencyjnego otoczenia rynkowego, w którym dynamiczne, efektywne i nowatorskie podmioty mogą w pełni wykorzystać etykietowanie do celów sprzedaży swoich produktów. Uwzględniając zarówno relacje między przedsiębiorstwami w ramach wprowadzania na rynek pasz dla zwierząt, jak i wzajemny stosunek pomiędzy producentem a kupującym karmę dla zwierząt domowych, kodeksy dobrego etykietowania w odniesieniu do obu wspomnianych dziedzin mogłyby stanowić użyteczny środek do osiągnięcia celów w zakresie nowoczesnego etykietowania. Kodeksy powinny zawierać postanowienia umożliwiające kupującemu dokonanie świadomego wyboru. Powinny również stanowić dla osób odpowiedzialnych za etykietowanie istotną wskazówkę na temat różnych elementów etykiety. Mogą one pomagać w interpretowaniu ram dla etykietowania dobrowolnego lub prezentacji etykietowania obowiązkowego. Korzystanie z kodeksów powinno być dobrowolne, poza przypadkami, w których o stosowaniu kodeksów informuje się na etykiecie.

(32) Udział wszystkich zainteresowanych stron jest decydującym elementem w zakresie zapewnienia jakości i adekwatności katalogu oraz kodeksów dobrego etykietowania. W celu wzmocnienia prawa użytkowników do właściwych informacji, ich interesy muszą zostać uwzględnione. Może to zapewnić Komisja w drodze zatwierdzenia katalogu oraz kodeksów, pod warunkiem że ich treść ma praktyczne zastosowanie oraz że są one odpowiednie dla osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.

(33) Państwa członkowskie powinny ustanowić kary stosowane w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podjąć wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, że są one stosowane. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

(34) Niezbędny jest okres przejściowy, w szczególności w odniesieniu do pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych oraz dopuszczalnego poziomu zanieczyszczeń chemicznych powstałych w procesie produkcyjnym i w wyniku używania pomocy przetwórczych. Powinno się również pozwolić na wprowadzenie na rynek istniejących zapasów aż do ich wyczerpania. Ponadto właściwe może być określenie warunków etykietowania pasz zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przed datą jego stosowania.

▼B

(35) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie harmonizacja warunków wprowadzania na rynek i stosowania pasz w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa pasz, a przez to wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego, jak również dostarczenia odpowiednich informacji użytkownikom i konsumentom oraz wzmocnienia skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(36) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(37) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do wprowadzania zmian w wykazie materiałów, których wprowadzanie na rynek lub stosowanie w żywieniu jest ograniczone lub zabronione, do zatwierdzania pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych, do ustanowienia wykazu kategorii etykietowania materiałów paszowych dla zwierząt niewykorzystywanych do produkcji żywności, z wyjątkiem zwierząt futerkowych, do przyjęcia zmian w katalogu określających maksymalną dopuszczalną zawartość zanieczyszczeń chemicznych lub poziomów czystości botanicznej lub też poziomy zawartości wilgoci lub dane szczegółowe zastępujące obowiązkową deklarację, do dostosowania załączników w świetle rozwoju naukowego i technicznego oraz do przyjęcia środków przejściowych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

(38) Z myślą o zwiększeniu skuteczności, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą powinny zostać skrócone w odniesieniu do przyjmowania aktualizacji wykazu planowanych zastosowań. W przypadku gdy, ze względu na szczególnie pilną potrzebę, terminy mające zwykle zastosowanie w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą nie mogą być zachowane, Komisja powinna mieć możliwość zastosowania trybu pilnego określonego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE dla zmiany wykazu materiałów, których wprowadzanie na rynek lub stosowanie w żywieniu zwierząt jest ograniczone lub zabronione.

(39) Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 określa przepisy w zakresie etykietowania i opakowań dodatków paszowych i premiksów. Wprowadzanie w życie reguł dotyczących premiksów spowodowało w szczególności problemy praktyczne dla sektora oraz właściwych organów. Aby umożliwić bardziej spójne etykietowanie premiksów, wspomniany artykuł powinien zostać zmieniony,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

▼B

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

Artykuł 1

Przedmiot

Celem niniejszego rozporządzenia, zgodnie z zasadami ogólnymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002, jest harmonizacja warunków wprowadzania na rynek i stosowania pasz w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa paszy, a co za tym idzie – wysokiego stopnia ochrony zdrowia publicznego, jak również zapewnienie odpowiednich informacji dla użytkowników i konsumentów oraz wzmocnienie efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia reguły wprowadzania na rynek i stosowania w obrębie Wspólnoty pasz dla zwierząt, wykorzystywanych do produkcji żywności i pasz niewykorzystywanych do produkcji żywności, włącznie z wymogami dotyczącymi etykietowania, pakowania i prezentacji.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, mających zastosowanie w obszarze żywienia zwierząt, w szczególności:

a) dyrektywy 90/167/EWG;

b) dyrektywy 2002/32/WE;

c) rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ([1]);

d) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi ([2]);

e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ([3]);

f) rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie ([4]);

g) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003; oraz

([1]) Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1
([2]) Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.
([3]) Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.
([4]) Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

▼B

h) rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych ([1]).

3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania ani do wody pobieranej bezpośrednio przez zwierzęta, ani do wody dodawanej do paszy w sposób zamierzony. Niniejsze rozporządzenie ma natomiast zastosowanie do pasz przeznaczonych do podawania z wodą.

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) definicje „paszy", „przedsiębiorstwa paszowego" oraz „wprowadzenia na rynek" ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002;

b) definicje „dodatku paszowego", „premiksu", „pomocy przetwórczych" oraz „dziennego zapotrzebowania" ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003; oraz

c) definicje „zakładu" i „właściwego organu" ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 183/2005.

2. Stosuje się również następujące definicje:

a) „podmiot działający na rynku pasz" oznacza osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za zapewnienie, aby wymogi niniejszego rozporządzenia zostały spełnione w przedsiębiorstwie paszowym pozostającym pod ich kontrolą;

b) „doustne karmienie zwierząt" oznacza wprowadzanie paszy przez otwór gębowy do przewodu pokarmowego w celu zaspokojenia potrzeb żywieniowych zwierzęcia lub podtrzymania wydajności zdrowych zwierząt;

c) „zwierzę wykorzystywane do produkcji żywności" oznacza jakiekolwiek zwierzę karmione, hodowane lub utrzymywane w celu produkcji żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi, włącznie ze zwierzętami, które nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi, natomiast należą do gatunków, które są zazwyczaj używane do konsumpcji przez ludzi we Wspólnocie;

d) „zwierzęta niewykorzystywane do produkcji żywności" oznaczają każde zwierzę, karmione, hodowane lub utrzymywane, ale niewykorzystywane do spożycia przez ludzi, takie jak zwierzęta futerkowe, zwierzęta domowe oraz zwierzęta trzymane w laboratoriach, ogrodach zoologicznych lub cyrkach;

e) „zwierzęta futerkowe" oznaczają zwierzęta niewykorzystywane do produkcji żywności, karmione, hodowane lub utrzymywane do produkcji futra i które nie są wykorzystywane do spożycia przez ludzi;

f) „zwierzę domowe" oznacza zwierzę niewykorzystywane do produkcji żywności, karmione, hodowane lub utrzymywane, ale zazwyczaj niespożywane przez ludzi we Wspólnocie;

([1]) Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

▼B

g) „materiały paszowe” oznaczają produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, których zasadniczym celem jest zaspokajanie potrzeb żywieniowych zwierząt, w stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, oraz produkty pozyskane z ich przetwórstwa przemysłowego, a także substancje organiczne i nieorganiczne zawierające dodatki paszowe lub ich niezawierające, przeznaczone do doustnego karmienia zwierząt jako takie albo po przetworzeniu, albo stosowane do przygotowywania mieszanek paszowych lub jako nośniki w premiksach;

h) „mieszanka paszowa” oznacza mieszaninę złożoną z co najmniej dwóch materiałów paszowych, zawierającą dodatki paszowe lub ich niezawierająca, przeznaczoną do doustnego karmienia zwierząt, w postaci mieszanek paszowych pełnoporcjowych lub uzupełniających;

i) „mieszanka paszowa pełnoporcjowa” oznacza mieszankę paszową, która z uwagi na swój skład jest wystarczająca do zaspokojenia dawki dziennej;

j) „mieszanka paszowa uzupełniająca” oznacza mieszankę paszową o wysokiej zawartości pewnych substancji, która jednak, z uwagi na swój skład, jest wystarczająca do zaspokojenia dawki dziennej jedynie w połączeniu z innymi paszami;

k) „mieszanka paszowa mineralna” oznacza mieszankę paszową uzupełniającą, zawierającą co najmniej 40 % popiołu surowego;

l) „preparat mlekozastępczy” oznacza mieszankę paszową, podawaną w formie suchej lub po rozpuszczeniu w określonej ilości płynu, stosowaną do karmienia młodych zwierząt jako dopełnienie lub zamiennik po okresie skarmiania siary albo do karmienia młodych zwierząt, takich jak cielęta, jagnięta lub koźlęta przeznaczonych do uboju;

m) „nośnik” oznacza substancję stosowaną do rozpuszczania, rozcieńczania, dyspergowania (rozpraszania) lub innej fizycznej modyfikacji dodatku paszowego w celu ułatwienia posługiwania się nim, podawania lub stosowania, niezmieniającą jego funkcji technologicznej i niewywołującą żadnych skutków technicznych;

n) „szczególne potrzeby żywieniowe” oznaczają specyficzne potrzeby żywieniowe zwierząt, u których procesy wchłaniania, przyswajania lub metabolizmu są lub mogą być tymczasowo lub nieodwracalnie zakłócone, w związku z czym zwierzęta te mogą odnieść korzyść z przyjęcia pasz odpowiednich dla ich stanu;

o) „pasze przeznaczone do szczególnych potrzeb żywieniowych” oznaczają pasze, które są w stanie zaspokoić szczególne potrzeby żywieniowe dzięki ich specjalnemu składowi lub metodzie wytwarzania, które wyraźnie odróżniają je od zwykłych pasz. Pasze przeznaczone do szczególnych potrzeb żywieniowych nie obejmują pasz leczniczych w rozumieniu dyrektywy 90/167/EWG;

p) „materiały zanieczyszczone” oznaczają paszę zawierającą substancje niepożądane na poziomie przekraczającym dopuszczalne poziomy określone w dyrektywie 2002/32/WE;

▼B

q) „minimalny okres przechowywania” oznacza okres, w trakcie którego, przy właściwych warunkach przechowywania, osoba odpowiedzialna za etykietowanie gwarantuje, że pasze zachowują deklarowane wartości; w odniesieniu do paszy jako końcowego produktu można wskazać tylko jeden minimalny okres przechowywania i jest on określany na podstawie minimalnego okresu przechowywania każdego ze składników paszy;

r) „partia” oznacza możliwą do zidentyfikowania ilość paszy mającą wspólne cechy, takie jak pochodzenie, odmiana, rodzaj opakowania, pakujący, wysyłający lub etykietowanie, a w przypadku procesu produkcyjnego – jednostka produkcyjna wytworzona w jednym zakładzie z wykorzystaniem jednolitych parametrów produkcyjnych, lub pewna ilość takich jednostek, w przypadku gdy są one produkowane w sposób ciągły i przechowywane razem;

s) „etykietowanie” oznacza określanie danej paszy za pomocą wszelkiego rodzaju wyrazów, danych szczegółowych, znaków towarowych, nazw marek, ilustracji lub symboli, poprzez umieszczenie tych informacji na wszelkiego rodzaju środkach przekazu, takich jak opakowanie, pojemnik, ogłoszenie, etykieta, dokument, pierścień, obwódka lub Internet, odnoszących się do przedmiotowej paszy lub jej towarzyszących, w tym dla celów promocyjnych;

t) „etykieta” oznacza dowolną etykietkę, markę, oznakowanie, ilustrację lub inny opis, zapisane, wydrukowane, utworzone za pomocą szablonu, oznakowane, wytłoczone, odciśnięte na opakowaniu lub pojemniku paszy lub do niego przymocowane;

u) „prezentacja” oznacza kształt, wygląd lub opakowanie oraz materiały opakowaniowe zastosowane do paszy, jak również sposób, w jaki są one zorganizowane, oraz otoczenie, w jakim są pokazywane.

ROZDZIAŁ 2

WYMAGANIA OGÓLNE

Artykuł 4

Wymogi w zakresie bezpieczeństwa i wprowadzania na rynek

1. Pasze mogą być wprowadzone na rynek i stosowane wyłącznie w przypadku, gdy:

a) są bezpieczne; oraz

b) nie wywierają bezpośredniego negatywnego wpływu na środowisko lub dobrostan zwierząt.

Wymogi określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do pasz dla zwierząt, niewykorzystywanych do produkcji żywności.

2. Oprócz wymogów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu podmioty działające na rynku pasz wprowadzające pasze na rynek gwarantują, że pasza:

a) jest zdrowa, w niezmienionym stanie, bez zafałszowań, przydatna do określonego celu i o właściwej jakości handlowej; oraz

▼B

b) jest opatrzona etykietą, zapakowana i prezentowana zgodnie z postanowieniami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w innym mającym zastosowanie prawodawstwie wspólnotowym.

Wymogi określone w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do pasz dla zwierząt, niewykorzystywanych do produkcji żywności.

3. Pasze spełniają przepisy techniczne dotyczące zanieczyszczeń i innych wskaźników chemicznych, o których mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Odpowiedzialność i obowiązki przedsiębiorstw paszowych

1. Podmioty działające na rynku pasz przestrzegają odpowiednio obowiązków określonych w art. 18 i 20 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 w odniesieniu do paszy dla zwierząt niewykorzystywanych do produkcji żywności.

2. Osoba odpowiedzialna za etykietowanie pasz udostępnia właściwym organom wszelkie informacje dotyczące składu lub deklarowanych właściwości pasz, które osoba ta wprowadza na rynek, co umożliwia zweryfikowanie dokładności informacji przekazanych za pośrednictwem etykietowania, w tym dokładnych odsetków wagowych materiałów paszowych wykorzystywanych w mieszankach paszowych.

3. W przypadku wszelkich pilnych sytuacji związanych ze zdrowiem ludzi lub zwierząt lub ze środowiskiem oraz bez uszczerbku dla postanowień dyrektywy 2004/48/WE właściwy organ może dostarczyć kupującemu informacje, które posiada zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że po rozważeniu uzasadnionych odnośnych interesów wytwórców i kupujących uzna, że dostarczenie tych informacji jest uzasadnione. W stosownych przypadkach właściwy organ dostarcza takich informacji pod warunkiem podpisania przez kupującego klauzuli poufności.

Artykuł 6

Ograniczenie i zakaz

1. Pasze nie zawierają ani nie składają się z materiałów, których wprowadzanie na rynek lub stosowanie w żywieniu zwierząt jest ograniczone lub zabronione. Wykaz takich materiałów jest umieszczony w załączniku III.

2. Uwzględniając w szczególności dowody naukowe, postęp techniczny, zawiadomienia w ramach systemu wczesnego ostrzegania w odniesieniu do żywności i pasz (RASFF) lub wyniki kontroli urzędowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004, Komisja wprowadza zmiany do wykazu materiałów, których wprowadzenie na rynek lub stosowanie w żywieniu zwierząt jest ograniczone lub zabronione.

▼B

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 4.

Ze względu na szczególnie pilną potrzebę Komisja może zastosować tryb pilny, o którym mowa w art. 28 ust. 5, dla przyjęcia takich środków.

ROZDZIAŁ 3

WPROWADZENIE NA RYNEK SZCZEGÓLNYCH RODZAJÓW PASZ

Artykuł 7

Cechy charakterystyczne rodzajów pasz

1. Zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 28 ust. 3, Komisja może przyjąć wytyczne wyjaśniające różnice pomiędzy materiałami paszowymi, dodatkami paszowymi i innymi produktami, takimi jak leki weterynaryjne.

2. Komisja może w razie konieczności przyjąć środki mające na celu wyjaśnienie, czy dany produkt jest paszą w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 4.

Artykuł 8

Zawartość dodatków paszowych

1. Bez uszczerbku dla warunków stosowania, przewidzianych we właściwym akcie prawnym dopuszczającym odpowiedni dodatek paszowy, materiały paszowe i mieszanki paszowe uzupełniające nie zawierają dodatków paszowych dodanych w ilościach przekraczających 100-krotnie odpowiednią ustaloną maksymalną zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych lub pięciokrotnie w przypadku kokcydiostatyków i histomonostatyków.

2. Poziom 100-krotnie odpowiedniej ustalonej maksymalnej zawartości w mieszankach paszowych pełnoporcjowych, o którym mowa w ust. 1, można przekroczyć jedynie, jeśli skład takich produktów spełnia określoną potrzebę żywieniową w odniesieniu do odpowiedniego planowanego zastosowania na podstawie art. 10 niniejszego rozporządzenia. Warunki stosowania takiej paszy są szczegółowo określone w wykazie planowanego zastosowania. Zakłady będące pod kontrolą producenta takiej paszy, który stosuje dodatki paszowe, o których mowa w rozdziale 2 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 183/2005, muszą zostać zatwierdzone zgodnie z art. 10 pkt 1 lit. b) tego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 9

Wprowadzanie na rynek pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych

Pasze przeznaczone do szczególnych potrzeb żywieniowych mogą być wprowadzane na rynek jako takie jedynie w przypadku, gdy ich planowane zastosowanie znajduje się w wykazie planowanych zastosowań ustalonym zgodnie z art. 10 i gdy są zgodne z podstawowymi właściwościami odżywczymi w odniesieniu do odpowiednich szczególnych potrzeb żywieniowych określonych w tym wykazie.

Artykuł 10

Wykaz planowanych zastosowań pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych

1. Komisja może uaktualnić wykaz planowanych zastosowań w formie przedstawionej w dyrektywie 2008/38/WE poprzez dodanie lub wycofanie planowanego zastosowania lub poprzez dodanie, usunięcie lub zmianę warunków związanych z planowanym szczególnym zastosowaniem.

2. Procedura uaktualniania wykazu planowanych zastosowań może zostać rozpoczęta poprzez przedłożenie Komisji wniosku przez osobę fizyczną lub prawną posiadającą siedzibę we Wspólnocie lub przez państwo członkowskie. Ważny wniosek obejmuje dokumentację wykazującą, że określony skład paszy zaspokaja szczególne planowane potrzeby żywieniowe oraz że nie wywiera ona negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt, zdrowie ludzi, środowisko lub dobrostan zwierząt.

3. Komisja niezwłocznie udostępnia państwom członkowskim wniosek wraz z dostępną dokumentacją.

4. Jeżeli w oparciu o dostępne informacje naukowe i techniczne Komisja ma podstawy przypuszczać, że zastosowanie określonych pasz może nie zaspokajać szczególnych planowanych potrzeb żywieniowych, lub że może wywierać negatywny wpływ na zdrowie zwierząt, zdrowie ludzi, środowisko lub dobrostan zwierząt, w terminie trzech miesięcy od otrzymania ważnego wniosku Komisja występuje o opinię do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (dalej zwanego „Urzędem”). Urząd wydaje opinię w terminie sześciu miesięcy od otrzymania wniosku. Wspomniany termin ulega przedłużeniu w każdym przypadku, gdy Urząd zwraca się do wnioskodawcy o informacje uzupełniające.

5. W terminie sześciu miesięcy po otrzymaniu ważnego wniosku lub w stosownych przypadkach po otrzymaniu opinii Urzędu Komisja przyjmuje rozporządzenie uaktualniające wykaz planowanych zastosowań, jeżeli zostały spełnione warunki określone w ust. 2.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 6.

▼B

6. W drodze odstępstwa od ust. 5, w ciągu sześciu miesięcy po otrzymaniu ważnego wniosku lub w stosownych przypadkach po otrzymaniu opinii Urzędu Komisja zamyka procedurę i decyduje o niedokonywaniu aktualizacji na żadnym etapie procedury, jeśli uważa, że taka aktualizacja nie ma uzasadnienia. Komisja dokonuje tego zgodnie w procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 28 ust. 3.

W takich przypadkach Komisja powiadamia w razie potrzeby bezpośrednio wnioskodawcę oraz państwa członkowskie, wskazując w swoim piśmie powody, dla których uznaje, że aktualizacja nie jest uzasadniona.

7. Komisja może przyjąć, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 28 ust. 3, środki wykonawcze dotyczące przygotowania i przedstawiania wniosku.

ROZDZIAŁ 4

ETYKIETOWANIE, PREZENTACJA I PAKOWANIE

Artykuł 11

Zasady etykietowania i prezentacji

1. Etykietowanie i prezentacja pasz nie wprowadzają użytkownika w błąd, w szczególności:

a) co do planowanego zastosowania lub cech pasz, w szczególności ich charakteru, metody wytwarzania lub produkcji, właściwości, składu, ilości, trwałości, gatunków lub kategorii zwierząt, dla których jest przeznaczona;

b) przez przypisywanie paszom skutków lub cech, których nie posiadają, lub przez sugerowanie, że posiadają specyficzne cechy, gdy w rzeczywistości cechy takie posiadają wszystkie podobne pasze; lub

c) co do zgodności etykietowania z katalogiem wspólnotowym oraz kodeksami wspólnotowymi, o których mowa w art. 24 i 25.

2. Materiałom paszowym lub mieszankom paszowym, wprowadzanym na rynek hurtowo lub w niezabezpieczonych opakowaniach lub pojemnikach zgodnie z art. 23 ust. 2, towarzyszy dokument zawierający wszelkie dane szczegółowe podlegające obowiązkowemu etykietowaniu na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy pasze są oferowane z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość, zdefiniowanych w art. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość ([1]), dane szczegółowe podlegające obowiązkowemu etykietowaniu wymagane przez niniejsze rozporządzenie, z wyjątkiem danych szczegółowych, o których mowa w art. 15 lit. b), d) i e) oraz art. 16 ust. 2 lit. c) lub art. 17 ust. 1 lit. d), figurują w materiałach towarzyszących sprzedaży wysyłkowej lub dostarczane są z wykorzystaniem innych odpowiednich środków przed zawarciem umowy na odległość. Dane szczegółowe, o których mowa w art. 15 lit. b), d) i e) oraz art. 16 ust. 2 lit. c) lub art. 17 ust. 1 lit. d), są dostarczane najpóźniej w momencie dostawy paszy.

([1]) Dz.U. L 144 z 4.6.1997, s. 19.

▼B

4. Dodatkowe postanowienia dotyczące etykietowania do wymienionych w niniejszym rozdziale ustalone są w załączniku II.

5. Dopuszczalne tolerancje w odniesieniu do rozbieżności pomiędzy podanymi na etykiecie wartościami dotyczącymi składu danego materiału paszowego lub mieszanki paszowej a wartościami szczegółowo analizowanymi w ramach kontroli urzędowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 są wyszczególnione w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

Odpowiedzialność

1. Osoba odpowiedzialna za etykietowanie zapewnia obecność oraz dokładność merytoryczną danych szczegółowych podlegających etykietowaniu.

2. Osoba odpowiedzialna za etykietowanie jest podmiotem działającym na rynku pasz wprowadzającym paszę po raz pierwszy na rynek lub, jeśli ma to zastosowanie, podmiotem działającym na rynku pasz, pod którego nazwiskiem lub firmą pasza jest wprowadzana na rynek.

3. Podmioty działające na rynku pasz zapewniają, że informacje przekazane za pośrednictwem dowolnego środka przekazu spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia, w zakresie, w jakim ich działalność wpływa na etykietowanie w obrębie przedsiębiorstwa będącego pod ich kontrolą.

4. Podmioty działające na rynku pasz, odpowiedzialne za działalność w zakresie sprzedaży detalicznej lub dystrybucji, która nie wpływa na etykietowanie, postępują z należytą ostrożnością, aby pomóc w zapewnieniu zgodności z wymogami dotyczącymi etykietowania, w szczególności poprzez niedostarczanie pasz, o których wiedzą lub co do których powinny domniemywać, w oparciu o informacje będące do ich dyspozycji, jak również profesjonalne doświadczenia, że nie spełniają tych wymogów.

5. W obrębie przedsiębiorstw będących pod ich kontrolą podmioty działające na rynku pasz zapewniają, aby dane szczegółowe podlegające obowiązkowemu etykietowaniu były przekazywane na całej długości łańcucha żywnościowego, aby zapewnić przekazanie informacji użytkownikowi końcowemu paszy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 13

Oświadczenia

1. Etykietowanie oraz prezentacja materiałów paszowych i mieszanek paszowych mogą wskazywać w szczególności na obecność lub brak w paszy danej substancji, na szczególne cechy lub proces żywieniowy albo na szczególną funkcję związaną z którymkolwiek z wymienionych aspektów, o ile spełnione są następujące warunki:

a) oświadczenie jest obiektywne, możliwe do zweryfikowania przez właściwy organ i zrozumiałe dla użytkownika paszy; oraz

▼B

b) osoba odpowiedzialna za etykietowanie dostarcza na wniosek właściwego organu uzasadnienie naukowe oświadczenia z wykorzystaniem publicznie dostępnych dowodów naukowych albo przy użyciu udokumentowanych badań przeprowadzonych przez przedsiębiorstwo. Uzasadnienie naukowe jest dostępne w czasie, gdy pasze są wprowadzane na rynek. Kupujący mają prawo podzielić się z właściwym organem swoimi wątpliwościami, jeśli chodzi o prawdziwość oświadczenia. W przypadku uznania, że oświadczenie nie jest wystarczająco uzasadnione, etykietowanie w odniesieniu do takiego oświadczenia uznawane jest za wprowadzające w błąd dla celów art. 11. Jeżeli właściwy organ ma wątpliwości dotyczące uzasadnienia naukowego, może on przekazać sprawę Komisji. W stosownych przypadkach Komisja może przyjąć decyzję po otrzymaniu opinii właściwego organu, zgodnie z procedurą doradczą określoną w art. 28 ust. 2.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, oświadczenia dotyczące optymalizacji żywienia oraz wsparcia lub ochrony warunków fizjologicznych są dopuszczalne, chyba że zawierają one oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 lit. a).

3. Etykietowanie lub prezentacja materiałów paszowych i mieszanek paszowych nie stanowią oświadczenia, zgodnie z którym:

a) zapobiegają, leczą lub będą w stanie wyleczyć chorobę, z wyjątkiem kokcydiostatyków i histomonostatyków, dopuszczonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003; niniejsza litera nie ma jednak zastosowania do oświadczeń dotyczących zapobiegania nierównowadze żywieniowej, o ile nie towarzyszą jej objawy patologiczne;

b) spełniają szczególne potrzeby żywieniowe przewidziane w wykazie planowanych zastosowań, o których mowa w art. 9, chyba że spełniają one określone w nim wymogi.

4. Szczegóły odnoszące się do wymogów określonych w ust. 1 i 2 mogą zostać uwzględnione w kodeksach wspólnotowych, o których mowa w art. 25.

Artykuł 14

Prezentacja danych szczegółowych podlegających etykietowaniu

1. Dane szczegółowe podlegające obowiązkowemu etykietowaniu są podawane w całości w widocznym miejscu na opakowaniu, pojemniku, na etykiecie do nich przymocowanej lub w dokumencie towarzyszącym, o którym mowa w art. 11 ust. 2, w widoczny, wyraźnie czytelny i nieusuwalny sposób, w języku urzędowym lub przynajmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego lub regionu, w którym pasze są wprowadzane na rynek.

2. Dane szczegółowe podlegające obowiązkowemu etykietowaniu są łatwe do zidentyfikowania i nie przesłaniają ich żadne inne informacje. Są one eksponowane przy użyciu koloru, czcionki i w rozmiarze, które nie przesłaniają ani nie podkreślają żadnej części informacji, chyba że takie zróżnicowania ma na celu zwrócenie uwagi na informacje ostrzegawcze.

3. Szczegóły odnoszące się do wymogów określonych w ust. 1 i 2 oraz do prezentacji dobrowolnego etykietowania, o którym mowa w art. 22, mogą zostać uwzględnione w kodeksach wspólnotowych, o których mowa w art. 25.

▼B

Artykuł 15

Ogólne wymogi dotyczące obowiązkowego etykietowania

Materiały paszowe lub mieszanki paszowe nie są wprowadzane na rynek, chyba że następujące dane szczegółowe są wskazane za pośrednictwem etykietowania:

a) rodzaj paszy: „materiał paszowy”, „mieszanka paszowa pełnoporcjowa” lub „mieszanka paszowa uzupełniająca”, stosownie do potrzeb;

   — w przypadku „mieszanek paszowych pełnoporcjowych” w stosownych przypadkach można użyć oznaczenia „pełnoporcjowy preparat mlekozastępczy”,

   — w przypadku „mieszanek paszowych uzupełniających” w stosownych przypadkach mogą być użyte następujące oznaczenia: „mieszanka mineralna” lub „uzupełniający preparat mlekozastępczy”,

   — w przypadku zwierząt domowych innych niż koty i psy „mieszanka paszowa pełnoporcjowa” lub „mieszanka paszowa uzupełniająca” mogą być zastąpione oznaczeniem „mieszanka paszowa”;

b) nazwisko lub nazwa firmy i adres podmiotu działającego na rynku pasz odpowiedzialnego za etykietowanie;

c) jeżeli jest dostępny, numer zatwierdzenia zakładu osoby odpowiedzialnej za etykietowanie, przyznany zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 dla zakładów mających pozwolenie zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 lub z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 lub z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 183/2005. W przypadku gdy osoba odpowiedzialna za etykietowanie posiada kilka numerów zatwierdzenia, korzysta ona z numeru otrzymanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 183/2005;

d) numer referencyjny partii;

e) ilość netto wyrażona w jednostkach masy w przypadku produktów stałych oraz w jednostkach masy lub objętości w przypadku produktów płynnych;

f) wykaz dodatków paszowych, poprzedzony nagłówkiem „dodatki” zgodnie z rozdziałem I załącznika VI lub VII, w zależności od wymogów, i bez uszczerbku dla przepisów dotyczących etykietowania określonych w akcie prawnym dopuszczającym odpowiedni dodatek paszowy; oraz

g) zawartość wilgoci zgodnie z pkt 6 załącznika I.

Artykuł 16

Szczegółowe wymogi dotyczące obowiązkowego etykietowania materiałów paszowych

1. Oprócz wymogów przewidzianych w art. 15, etykietowanie materiałów paszowych obejmuje również:

a) nazwę materiału paszowego; nazwa jest stosowana zgodnie z art. 24 ust. 5; oraz

▼B

b) obowiązkową deklarację odpowiadającą właściwej kategorii określonej w wykazie w załączniku V; obowiązkowa deklaracja może być zastąpiona informacjami szczegółowymi określonymi we wspólnotowym katalogu, o którym mowa w art. 24, dla każdego materiału paszowego z danej kategorii.

2. Jeśli w składzie materiałów paszowych znajdują się dodatki, oprócz wymogów, o których mowa w ust. 1, etykietowanie materiałów paszowych obejmuje następujące elementy:

a) gatunki lub kategorie zwierząt, dla których przeznaczone są materiały paszowe, jeżeli określone dodatki nie uzyskały pozwolenia w odniesieniu do wszystkich gatunków zwierząt lub jeśli dla niektórych gatunków zwierząt w ramach pozwolenia zostały ustalone maksymalne limity;

b) instrukcje właściwego stosowania zgodnie z załącznikiem II pkt 4, jeśli ustalono maksymalną zawartość określonych dodatków; oraz

c) minimalny okres przechowywania dla dodatków innych niż dodatki technologiczne.

Artykuł 17

Szczegółowe wymogi dotyczące obowiązkowego etykietowania mieszanek paszowych

1. Oprócz wymogów przewidzianych w art. 15, etykietowanie mieszanek paszowych obejmuje również, co następuje:

a) gatunek lub kategorię zwierząt, dla których przeznaczona jest dana mieszanka paszowa;

b) instrukcje prawidłowego stosowania, określające cel, do jakiego pasza jest przeznaczona; tam gdzie ma to zastosowanie wspomniane instrukcje są zgodne z załącznikiem II pkt 4;

c) w przypadkach gdy producent nie jest osobą odpowiedzialną za etykietowanie, należy podać:

— nazwisko lub nazwę firmy oraz adres producenta, lub

— numer zatwierdzenia zakładu producenta, o którym mowa w art. 15 lit. c) lub numer identyfikacyjny zgodnie z art. 9, 23 lub 24 rozporządzenia (WE) nr 183/2005; w przypadku gdy taki numer nie jest dostępny, numer identyfikacyjny przypisany na wniosek producenta lub importującego podmiotu działającego na rynku pasz zgodnie z formatem określonym w rozdziale II załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 183/2005;

d) wskazanie minimalnego okresu przechowywania zgodnie z następującymi wymogami:

— „wykorzystać przed …”, a następnie data wskazująca określony dzień w przypadku pasz łatwo psujących się w wyniku procesów rozkładu,

— „najlepiej wykorzystać przed …”, a następnie data wskazująca określony miesiąc w przypadku pozostałych pasz.

▼B

W przypadku gdy data wytworzenia jest podana na etykiecie, data minimalnego okresu przechowywania może być określona również w następującej postaci: „… (okres wyrażony w dniach lub miesiącach) od daty wytworzenia”;

e) wykaz materiałów paszowych, z których składa się pasza, opatrzony nagłówkiem „skład” i podający nazwę każdego materiału paszowego zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) oraz wyszczególniający wspomniane materiały paszowe w porządku malejącym ze względu na masę obliczoną na podstawie zawartości wilgoci w mieszance paszowej; przedmiotowy wykaz może obejmować odsetek wagowy; oraz

f) obowiązkowe deklaracje przewidziane w rozdziale II załącznika VI lub VII, jeżeli stosowne.

2. W odniesieniu do wykazu przewidzianego w ust. 1 lit. e) zastosowanie mają następujące wymogi:

a) nazwa i odsetek wagowy materiału paszowego są podane, jeżeli ich obecność jest podkreślona na etykiecie za pomocą słów, ilustracji lub symboli graficznych;

b) w przypadku gdy odsetki wagowe materiałów paszowych dodanych do mieszanek paszowych dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji żywności nie są podane na etykiecie, osoba odpowiedzialna za etykietowanie, bez uszczerbku dla dyrektywy 2004/48/WE, udostępnia kupującemu na wniosek informacje dotyczące danych o składzie ilościowym z odchyleniem +/– 15 % zawartości deklarowanych na etykiecie paszy; oraz

c) w przypadku mieszanek paszowych przeznaczonych dla zwierząt niewykorzystywanych do produkcji żywności, z wyjątkiem zwierząt futerkowych, wskazanie szczególnej nazwy materiału paszowego może być zastąpione nazwą kategorii, do której należy dany materiał paszowy.

3. W przypadku wszelkich pilnych sytuacji związanych ze zdrowiem ludzi i zwierząt lub ze środowiskiem oraz bez uszczerbku dla dyrektywy 2004/48/WE właściwy organ może dostarczyć kupującemu informacje, które posiada zgodnie z art. 5 ust. 2, pod warunkiem że po rozważeniu uzasadnionych odnośnych interesów producentów i kupujących uzna, że dostarczenie tych informacji jest uzasadnione. W stosownych przypadkach właściwy organ dostarcza takich informacji pod warunkiem podpisania przez kupującego klauzuli poufności.

4. Dla osiągnięcia celów ust. 2 lit. c) Komisja ustanawia wykaz kategorii materiałów paszowych, które mogą być określone zamiast poszczególnych materiałów paszowych w ramach etykietowania pasz dla zwierząt niewykorzystywanych do produkcji żywności, z wyjątkiem zwierząt futerkowych.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 4.

▼B

Artykuł 18

Dodatkowe wymogi dotyczące obowiązkowego etykietowania pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych

Oprócz ogólnych wymogów dotyczących obowiązkowego etykietowania określonych w art. 15, 16 i. 17, w zależności od wymogów, etykietowanie pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych obejmuje również:

a) wyrażenie określające paszę jako „dietetyczną", wyłącznie w przypadku pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych, obok oznaczenia paszy zgodnie z art. 15 lit. a);

b) dane szczegółowe zalecane w odniesieniu do odpowiedniego planowanego zastosowania w kolumnach 1–6 wykazu planowanych zastosowań, o którym mowa w art. 9; oraz

c) wskazanie, że przed zastosowaniem paszy lub przed przedłużeniem okresu stosowania należy zasięgnąć opinii specjalisty ds. żywienia lub lekarza weterynarii.

Artykuł 19

Dodatkowe wymogi dotyczące obowiązkowego etykietowania karmy dla zwierząt domowych

Na etykiecie karmy dla zwierząt domowych należy podać bezpłatny numer telefonu lub inny właściwy sposób przekazywania informacji, aby umożliwić kupującym uzyskanie informacji wykraczających poza obowiązkowe dane szczegółowe dotyczące:

a) dodatków paszowych zawartych w karmie dla zwierząt domowych; oraz

b) materiałów paszowych dodanych, które są oznaczone poprzez kategorie zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. c).

Artykuł 20

Dodatkowe wymogi dotyczące obowiązkowego etykietowania paszy niespełniającej wymagań

1. Oprócz wymogów określonych w art. 15, 16, 17 i 18 pasze, które nie odpowiadają wymogom prawa wspólnotowego określonym w załączniku VIII, takie jak materiały skażone, posiadają na etykiecie dane szczegółowe zgodne z wymogami określonymi w tymże załączniku.

2. Komisja może wprowadzić poprawki do załącznika VIII, aby dostosować go do postępów legislacyjnych w zakresie opracowywania norm.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 4.

▼B

Artykuł 21

Odstępstwa

1. Dane szczegółowe określone w art. 15 lit. c), d), e) i g) oraz w art. 16 ust. 1 lit. b) nie są wymagane w sytuacji, gdy przed każdą transakcją kupujący oświadczył na piśmie, że nie wymaga wspomnianych informacji. Transakcja może obejmować kilka przesyłek.

2. Na paszy opakowanej dane szczegółowe określone w art. 15 lit. c), d) i e) oraz w art. 16 ust. 2 lit. c) lub art. 17 ust. 1 lit. c), d) i e) mogą być podane na opakowaniu poza miejscem przytwierdzenia etykiety zgodnie z art. 14 ust. 1. W takich przypadkach wskazane jest miejsce, gdzie figurują wspomniane dane szczegółowe.

3. Bez uszczerbku dla załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 183/2005, dane szczegółowe, o których mowa w art. 15 lit. c), d) e) i g) oraz art. 16 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, nie są obowiązkowe w odniesieniu do materiałów paszowych, które nie zawierają dodatków paszowych, z wyjątkiem konserwantów lub dodatków do kiszonki, i które są produkowane i dostarczane przez podmiot działający na rynku pasz zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 użytkownikowi pasz w ramach produkcji pierwotnej na potrzeby jego własnego gospodarstwa.

4. Obowiązkowe deklaracje, określone w art. 17 ust. 1 lit. f), nie są wymagane w odniesieniu do mieszanek pełnych ziaren zbóż, nasion i owoców.

5. W przypadku mieszanek paszowych składających się z nie więcej niż trzech materiałów paszowych dane szczegółowe określone w art. 17 ust. 1 lit. a) i b) nie są wymagane, o ile zastosowane materiały paszowe figurują w sposób wyraźny w opisie.

6. W odniesieniu do materiałów paszowych lub mieszanek paszowych przeznaczonych dla użytkownika końcowego i sprzedawanych luzem, w ilościach nieprzekraczających 20 kg, dane szczegółowe, o których mowa w art. 15, 16 i 17 mogą być przedstawione kupującemu za pośrednictwem odpowiedniego zawiadomienia w punkcie sprzedaży. W takim przypadku dane szczegółowe, o których mowa w art. 15 lit. a) i art. 16 ust. 1 lub art. 17 ust. 1 lit. a) i b), stosownie do potrzeb, są udostępniane kupującemu najpóźniej w momencie wydawania faktury lub z fakturą.

7. W odniesieniu do ilości karmy dla zwierząt domowych sprzedawanej w opakowaniach zawierających kilka pojemników, dane szczegółowe określone w art. 15 lit. b), c), f) i g) oraz art. 17 ust. 1 lit. b), c), e) i f) mogą być podane wyłącznie na zewnętrznym opakowaniu, zamiast na każdym z pojemników, pod warunkiem że łączna całkowita waga opakowania nie przekracza 10 kg.

8. W drodze odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie mogą stosować przepisy krajowe w odniesieniu do pasz przeznaczonych dla zwierząt utrzymywanych do celów naukowych lub eksperymentalnych, pod warunkiem że ich etykieta wyraźnie określa takie przeznaczenie. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wspomnianych przepisach.

▼B

Artykuł 22

Etykietowanie dobrowolne

1. Oprócz wymogów dotyczących obowiązkowego etykietowania, etykietowanie materiałów paszowych i mieszanek paszowych może również obejmować dane szczegółowe podlegające dobrowolnemu etykietowaniu, pod warunkiem że przestrzegane są zasady ogólne określone w niniejszym rozporządzeniu.

2. Dodatkowe warunki dobrowolnego etykietowania mogą być określone we wspólnotowych kodeksach, o których mowa w art. 25.

Artykuł 23

Pakowanie

1. Materiały paszowe i mieszanki paszowe mogą być wprowadzane na rynek wyłącznie w zabezpieczonych opakowaniach lub pojemnikach. Opakowania lub pojemniki są zabezpieczone w taki sposób, że w przypadku otwarcia opakowania lub pojemnika zabezpieczenie zostaje uszkodzone i nie może być użyte ponownie.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 następujące pasze mogą być wprowadzane na rynek luzem lub w niezabezpieczonych opakowaniach lub pojemnikach:

a) materiały paszowe;

b) mieszanki paszowe otrzymywane wyłącznie w drodze mieszania ziaren lub całych owoców;

c) dostawy między producentami mieszanek paszowych;

d) dostawy mieszanek paszowych bezpośrednio od producenta do użytkownika pasz;

e) dostawy od producentów mieszanek paszowych do firm pakujących;

f) mieszanki paszowe w ilości nieprzekraczającej 50 kilogramów masy, które są przeznaczone dla użytkownika końcowego i są pobierane bezpośrednio z zabezpieczonego opakowania lub pojemnika; oraz

g) bloki lub lizawki.

ROZDZIAŁ 5

WSPÓLNOTOWY KATALOG MATERIAŁÓW PASZOWYCH ORAZ WSPÓLNOTOWE KODEKSY DOBREJ PRAKTYKI ETYKIETOWANIA

Artykuł 24

Wspólnotowy katalog materiałów paszowych

1. Jako narzędzie usprawniające etykietowanie materiałów paszowych i mieszanek paszowych, utworzony zostaje wspólnotowy katalog materiałów paszowych (zwany dalej „katalogiem”). Katalog ułatwia wymianę informacji na temat właściwości produktu oraz zawiera niewyczerpujący wykaz materiałów paszowych. W odniesieniu do każdego wyszczególnionego materiału paszowego katalog obejmuje przynajmniej następujące informacje szczegółowe:

▼B

a) nazwę;

b) numer identyfikacyjny;

c) opis materiału paszowego, włącznie z informacjami dotyczącymi procesu wytwarzania, w stosownych przypadkach;

d) dane szczegółowe zastępujące obowiązkową deklarację na potrzeby art. 16 ust. 1 lit. b); oraz

e) glosariusz zawierający definicje różnych wymienionych procesów i wyrażeń technicznych.

2. Pierwszą wersję wspólnotowego katalogu przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 28 ust. 2, najpóźniej do dnia 21 marca 2010 r., a zawarte w nim wpisy składają się z tych wymienionych w części B załącznika do dyrektywy 96/25/WE oraz w kolumnach 2–4 załącznika do dyrektywy 82/471/EWG. Glosariuszem jest pkt IV części A załącznika do dyrektywy 96/25/WE.

3. Procedura określona w art. 26 jest stosowana w odniesieniu do zmian w katalogu.

4. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla wymogów w zakresie bezpieczeństwa określonych w art. 4.

5. Stosowanie katalogu przez podmioty działające na rynku pasz jest dobrowolne. Jednak nazwa materiału paszowego wymienionego w katalogu może być stosowana jedynie, gdy wypełnione zostaną wszystkie odpowiednie postanowienia zawarte w katalogu.

6. Osoba po raz pierwszy wprowadzająca na rynek materiał paszowy niewymieniony w katalogu natychmiast powiadamia o tym przedstawicieli europejskich sektorów przedsiębiorstw paszowych, o których mowa w art. 26 ust. 1. Przedstawiciele europejskich sektorów przedsiębiorstw paszowych publikują rejestr tych powiadomień w Internecie i regularnie go aktualizują.

Artykuł 25

Wspólnotowe kodeksy dobrej praktyki etykietowania

1. Komisja popiera opracowanie dwóch wspólnotowych kodeksów dobrej praktyki etykietowania (zwanych dalej „kodeksami”), jednego w odniesieniu do karmy dla zwierząt domowych, a drugiego w odniesieniu do mieszanek paszowych dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji żywności, mogącego zawierać sekcję poświęconą mieszankom paszowym dla zwierząt futerkowych.

2. Kodeksy mają na celu poprawę adekwatności etykietowania. W szczególności zawierają one postanowienia dotyczące prezentacji danych szczegółowych podlegających etykietowaniu, o których mowa w art. 14, etykietowania dobrowolnego, o którym mowa w art. 22, oraz stosowania oświadczeń, o których mowa w art. 13.

3. Procedura określona w art. 26 jest stosowana w odniesieniu do utworzenia oraz do wszelkich zmian poczynionych w kodeksach.

▼B

4. Stosowanie kodeksów przez podmioty działające na rynku pasz jest dobrowolne. Jednak wykorzystanie któregokolwiek z kodeksów może być zaznaczone na etykiecie tylko wtedy, jeżeli zostały spełnione wszystkie odpowiednie wymogi tego kodeksu.

Artykuł 26

Utworzenie kodeksów oraz zmiany w katalogu wspólnotowym oraz w kodeksach wspólnotowych

1. Projekty zmian w katalogu wspólnotowym oraz projekty kodeksów, jak również wszelkie projekty zmian do nich zostają opracowane i zmienione przez wszystkich właściwych przedstawicieli europejskich sektorów przedsiębiorstw paszowych:

a) w konsultacji z innymi zainteresowanymi stronami, takimi jak użytkownicy pasz;

b) we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, z Urzędem;

c) przy uwzględnieniu odpowiednich doświadczeń wynikających z opinii wydanych przez Urząd oraz rozwoju wiedzy naukowej i technicznej.

2. Bez uszczerbku dla ust. 3, Komisja przyjmuje środki na potrzeby niniejszego artykułu zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

3. Przyjmuje się poprawki do katalogu wspólnotowego, ustanawiające maksymalną zawartość zanieczyszczeń chemicznych zgodnie z załącznikiem I pkt 1 lub poziomy czystości botanicznej zgodnie z załącznikiem I pkt 2, lub poziomy zawartości wilgoci zgodnie z załącznikiem I pkt 6, lub informacje szczegółowe zastępujące obowiązkową deklarację, o której mowa w art. 16 ust. 1 lit. b). Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 4.

4. Wszelkie środki określone w niniejszym artykule powinny zostać przyjęte wyłącznie pod warunkiem, że wypełnione zostały następujące warunki:

a) zostały one opracowane zgodnie z ust. 1;

b) ich treść można wykorzystać na całym obszarze Wspólnoty w odniesieniu do sektorów, do których się odnoszą; oraz

c) są one odpowiednie dla celów niniejszego rozporządzenia.

5. Katalog zostaje opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria L. Tytuł i odniesienia do kodeksów publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C.

▼B

ROZDZIAŁ 6

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 27

Środki wykonawcze

1. Komisja może zmienić załączniki w celu ich dostosowania w świetle rozwoju naukowego i technicznego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 4.

2. Inne środki wykonawcze niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 28 ust. 3, o ile szczegółowo nie przewidziano inaczej.

Artykuł 28

Procedura komitetu

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, powołany na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 (zwany dalej „Komitetem”).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

6. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5a ust. 1–4, ust. 5 lit. b) i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Terminy określone w art. 5a ust. 3 lit. c), ust. 4 lit. b) oraz ust. 4 lit. e) decyzji 1999/468/WE wynoszą odpowiednio dwa miesiące, jeden miesiąc i dwa miesiące.

▼B

Artykuł 29

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003

W art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w stosownym przypadku, numer zatwierdzenia zakładu wytwarzającego lub wprowadzającego na rynek dodatek paszowy lub premiks na podstawie art. 10 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz ([1]) lub, w zależności od wymogów, na podstawie art. 5 dyrektywy 95/69/WE;

b) na końcu ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku premiksów lit. b), d), e) i g) nie mają zastosowania do wprowadzonych dodatków paszowych.”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Oprócz informacji określonych w ust. 1, opakowanie lub pojemnik dodatku paszowego należącego do grupy funkcjonalnej określonej w załączniku III, lub premiksu zawierającego dodatek należący do grupy funkcjonalnej określonej w załączniku III, są opatrzone informacjami, wskazanymi w tym załączniku, w widoczny, wyraźnie czytelny i nieusuwalny sposób.”;

3) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku premiksów na etykiecie figuruje wyraz »premiks«. Nośniki stanowiące materiały paszowe deklaruje się zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 767/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz ([2]), natomiast w przypadku wykorzystania wody jako nośnika deklaruje się jej zawartość w premiksie (zawartość wilgoci). W odniesieniu do premiksu jako końcowego produktu można wskazać tylko jeden minimalny okres przechowywania; minimalny okres przechowywania określany jest na podstawie minimalnego okresu przechowywania każdego ze składników.

Artykuł 30

Uchylenie

Artykuł 16 dyrektywy 70/524/EWG i dyrektyw 79/373/EWG, 80/511/EWG, 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE oraz 96/25/WE, oraz decyzja 2004/217/WE zostają uchylone ze skutkiem od dnia 1 września 2010 r.

([1]) Dz.U. L 35 z 8.2.2005, s. 1.”;
([2]) Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1”.

▼B

Odesłania do uchylonych dyrektyw oraz do uchylonej decyzji rozumiane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku IX.

Artykuł 31

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają reguły dotyczące kar stosowanych w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, że są one wykonywane. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję najpóźniej do dnia 1 września 2010 r., a o wszystkich późniejszych ich zmianach – niezwłocznie.

Artykuł 32

Środki przejściowe

1. W drodze odstępstwa od art. 33 akapit drugi pasza wprowadzona na rynek lub etykietowana zgodnie z dyrektywami 79/373/EWG, 82/471/EWG, 93/74/EWG i 96/25/WE przed dniem 1 września 2010 r. może być wprowadzona na rynek lub pozostawać na rynku do wyczerpania zapasów.

2. W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 2, rodzaje paszy, o których mowa w tym artykule i które zostały zgodnie z prawem wprowadzone na rynek przed dniem 1 września 2010 r., mogą być wprowadzone na rynek lub pozostawać na rynku do czasu podjęcia decyzji dotyczącej wniosku w sprawie aktualizacji wykazu planowanych zastosowań zgodnie z art. 10, o ile taki wniosek przedłożono przed dniem 1 września 2010 r.

3. W drodze odstępstwa od załącznika I pkt 1 niniejszego rozporządzenia materiały paszowe mogą być wprowadzane na rynek oraz stosowane do czasu ustalenia maksymalnej zawartości zanieczyszczeń chemicznych powstałych w procesie produkcyjnym oraz w wyniku używania pomocy przetwórczych, o ile wypełniają one przynajmniej warunki ustalone w załączniku do dyrektywy 96/25/WE, tytuł II część A pkt 1. Odstępstwo to można jednak stosować nie dłużej niż do dnia 1 września 2012 r.

4. Można przyjąć środki mające na celu ułatwienie przejścia do stosowania niniejszego rozporządzenia. W szczególności można określić warunki etykietowania paszy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przed datą jego stosowania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez uzupełnienie go nowymi elementami, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 28 ust. 4.

▼B

Artykuł 33

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2010 r.

Jednakże art. 31 i 32 stosuje się od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Przepisy techniczne w zakresie zanieczyszczeń, preparatu mlekozastępczego, materiałów paszowych do celów wiązania lub denaturowania, poziomu popiołu i zawartości wilgoci, o których mowa w art. 4

1. Zgodnie z dobrą praktyką, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 183/2005, materiały paszowe są wolne od zanieczyszczeń chemicznych wynikających z ich procesu wytwórczego i pomocy przetwórczych, o ile w katalogu, o którym mowa w art. 24, nie została ustalona szczególna maksymalna zawartość.

2. Czystość botaniczna materiałów paszowych nie może być mniejsza niż 95 %, o ile w katalogu, o którym mowa w art. 24, nie ustanowiono innego poziomu czystości. Zanieczyszczenia botaniczne obejmują zanieczyszczenia roślinne niewywierające negatywnego wpływu na zwierzęta, np. słomę oraz nasiona innych gatunków roślin uprawnych lub chwastów. Ilość zanieczyszczeń botanicznych, takich jak pozostałości innych nasion oleistych lub owoców oleistych pochodzące z uprzedniego procesu wytwórczego, nie przekracza 0,5 % dla każdego rodzaju nasiona lub owocu oleistego.

3. Poziom żelaza w preparatach mlekozastępczych dla cieląt o masie ciała mniejszej niż lub równej 70 kilogramów wynosi co najmniej 30 miligramów na kilogram mieszanki paszowej pełnoporcjowej zawierającej 12 % wilgoci.

4. W przypadku gdy materiały paszowe są stosowane do denaturowania lub wiązania innych materiałów paszowych, produkt może być wciąż uznawany za materiał paszowy. Nazwa, charakter i ilość materiału paszowego zastosowanego do wiązania lub denaturowania są zamieszczone na etykiecie. W przypadku gdy materiał paszowy jest związany przy pomocy innego materiału paszowego, udział procentowy tego ostatniego nie przekracza 3 % łącznej masy.

5. Poziom popiołu nierozpuszczalnego w kwasie chlorowodorowym nie przekracza 2,2 % suchej masy. Poziom 2,2 % może jednak zostać przekroczony w przypadku:

   — materiałów paszowych,

   — mieszanek paszowych zawierających dopuszczone mineralne środki wiążące,

   — paszy mineralnej,

   — mieszanek paszowych zawierających ponad 50 % produktów ubocznych ryżu lub produktów ubocznych buraka cukrowego,

   — mieszanek paszowych przeznaczonych dla ryb hodowlanych, o zawartości mączki rybnej przekraczającej 15 %,

   pod warunkiem że poziom ten jest zadeklarowany na etykiecie.

6. W przypadku gdy żaden inny poziom nie został ustanowiony w załączniku V lub w katalogu, o którym mowa w art. 24, zawartość wilgoci w paszy musi być określona w przypadku, gdy przekracza ona:

   — 5 % w przypadku paszy mineralnej niezawierającej substancji organicznych,

   — 7 % w przypadku preparatu mlekozastępczego oraz innej mieszanki paszowej, która zawiera więcej niż 40 % produktów mlecznych,

   — 10 % w przypadku paszy mineralnej zawierającej substancje organiczne,

   — 14 % w przypadku pozostałych pasz.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Ogólne przepisy w zakresie etykietowania, o których mowa w art. 11 ust. 4

1. Zawartości lub poziomy podane albo te, które zostaną zadeklarowane, dotyczą masy paszy, o ile nie określono inaczej.

▼C1

2. Daty w postaci liczbowej podaje się w następującej kolejności: dzień, miesiąc i rok, a format daty na etykiecie jest zgodny z następującym skrótem: „dd/mm/rr”.

▼B

3. Równoznaczne wyrażenia w niektórych językach:

   a) w języku czeskim oznaczenie „krmiva” może być zastąpione przez „produkty ke krmení” w zależności od wymogów, w języku niemieckim oznaczenie „Einzelfuttermittel” może być zastąpione przez „Futtermittel-Ausgangserzeugnis”, w języku greckim „πρώτη ύλη ζωοτροφών” może być zastąpione przez „απλή ζωοτροφή”, a w języku włoskim „materia prima per mangimi” może być zastąpione przez „mangime semplice”;

   b) przy oznaczaniu pasz dla zwierząt domowych dopuszcza się następujące wyrażenia: w języku bułgarskim „храна”; w języku hiszpańskim „alimento”; w języku czeskim oznaczenie „kompletní krmná směs” może być zastąpione przez „kompletní krmivo”, a „doplňková krmná směs” może być zastąpione przez „doplňkové krmivo”; w języku angielskim „pet food”; w języku włoskim „alimento”; w języku węgierskim „állateledel”; w języku niderlandzkim „samengesteld voeder”; w języku polskim „karma”; w języku słoweńskim „hrana za hišne živali”; w języku fińskim „lemmikkieläinten ruoka”.

4. Instrukcje prawidłowego stosowania mieszanek paszowych uzupełniających i materiałów paszowych zawierających dodatki w ilości przekraczającej najwyższe dopuszczalne poziomy ustalone w odniesieniu do mieszanek paszowych pełnoporcjowych określają maksymalną ilość:

   — w gramach lub kilogramach lub jednostkach objętości mieszanek paszowych uzupełniających lub materiałów paszowych na dzień, na zwierzę, lub

   — w ilości procentowej dziennej dawki, lub

   — w kilogramach pełnoporcjowej mieszanki paszowej lub w postaci ilości procentowej w pełnoporcjowej mieszance paszowej,

   aby zagwarantować przestrzeganie maksymalnej zawartości poszczególnych dodatków paszowych w dawce dziennej.

5. Bez uszczerbku dla metod analitycznych, w przypadku karmy wyrażenie „białko surowe” może być zastąpione przez „białko”, „tłuszcze i oleje surowe” może być zastąpione przez „zawartość tłuszczu”, a „popiół surowy” może być zastąpione przez „pozostałość po spopieleniu” lub „materia nieorganiczna”.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz materiałów, których wprowadzanie na rynek lub stosowanie w żywieniu zwierząt jest ograniczone lub zabronione zgodnie z art. 6

Rozdział 1: Zabronione materiały

1) Kał, mocz i treść przewodu pokarmowego uzyskana w wyniku jego opróżnienia lub usunięcia, niezależnie od rodzaju procesów, jakim zostały poddane, i zastosowanym dodatkom.

2) Skóra poddana działaniu substancji garbujących i odpady skóry wygarbowanej.

3) Nasiona i inne materiały siewne przeznaczone do reprodukcji, które zostały poddane działaniu środków ochrony roślin, oraz produkty uboczne z nich.

4) Drewno, w tym trociny lub inne materiały otrzymane z drewna poddawanego działaniu środków konserwujących określonych w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ([1]).

▼M1

5) Wszystkie odpady pochodzące z różnych faz oczyszczania ścieków komunalnych, bytowych i przemysłowych zdefiniowanych w art. 2 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych ([2]), bez względu na jakiekolwiek dalsze przetwarzanie tych odpadów i bez względu na pochodzenie ścieków ([3]).

6) Stałe odpady komunalne ([4]), takie jak odpady z gospodarstwa domowego.

▼B

7) Opakowania lub części opakowań po zużytych produktach pochodzących z przemysłu rolno-spożywczego.

▼M1

8) Produkty białkowe uzyskane z drożdży z rodzaju Candida wyhodowanych na n-alkanach.

▼B

Rozdział 2: Materiały podlegające ograniczeniu

([1]) Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.
([2]) Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40.
([3]) Termin „ścieki" nie odnosi się do „wód przemysłowych", tj. do wód z niezależnych przewodów powiązanych z przemysłem spożywczym lub paszowym; jeżeli przewody te są zasilane przez wodę, wody tej nie można używać w żywieniu zwierząt, chyba że jest ona zdatna do użycia i czysta, tak jak to zostało opisane w art. 4 dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32). W przypadku przemysłu rybnego, przewody takie mogą być także zaopatrywane w czystą wodę morską określoną w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1). Woda przemysłowa nie może być stosowana w żywieniu zwierząt, chyba że zawiera materiał paszowy lub żywieniowy i jest technicznie wolna od środków czyszczących, dezynfekcyjnych lub innych substancji niezatwierdzonych przez prawo dotyczące żywienia zwierząt.
([4]) Termin „stałe odpady komunalne" nie odnosi się do odpadów gastronomicznych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002.

▼M2

ZAŁĄCZNIK IV

Dopuszczalne tolerancje w odniesieniu do etykietowania składu materiałów paszowych lub mieszanek paszowych, o których mowa w art. 11 ust. 5

Część A: Tolerancje dla składników analitycznych określonych w załącznikach I, V, VI i VII

1. Tolerancje określone w niniejszej części obejmują odchylenia techniczne i analityczne. Po ustaleniu na szczeblu unijnym tolerancji analitycznych, obejmujących niepewności pomiaru i różnice proceduralne, należy odpowiednio dostosować wartości określone w ust. 2 w celu objęcia wyłącznie tolerancji technicznych.

2. W przypadku stwierdzenia, że skład materiału paszowego lub mieszanki paszowej odbiega od podanej na etykiecie wartości składników analitycznych, określonej w załącznikach I, V, VI i VII, dopuszcza się następujące tolerancje:

   a) w odniesieniu do olejów i tłuszczów surowych, białka surowego i popiołu surowego:

      (i) ± 3 % całkowitej masy lub objętości dla zawartości deklarowanej na poziomie 24 % lub wyższym;

      (ii) ± 12,5 % zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanej na poziomie niższym niż 24 %, lecz nie niższym niż 8 %;

      (iii) ± 1 % całkowitej masy lub objętości dla zawartości deklarowanej na poziomie niższym niż 8 %;

   b) w odniesieniu do włókna surowego, cukrów i skrobi:

      (i) ± 3,5 % całkowitej masy lub objętości dla zawartości deklarowanej na poziomie 20 % lub wyższym;

      (ii) ± 17,5 % zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanej na poziomie niższym niż 20 %, lecz nie niższym niż 10 %;

      (iii) ± 1,7 % całkowitej masy lub objętości dla zawartości deklarowanej na poziomie niższym niż 10 %;

   c) w odniesieniu do wapnia, popiołu nierozpuszczalnego w kwasie chlorowodorowym, fosforu całkowitego, sodu, potasu i magnezu:

      (i) ± 1 % całkowitej masy lub objętości dla zawartości deklarowanej na poziomie 5 % lub wyższym;

      (ii) ± 20 % zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanej na poziomie niższym niż 5 %, lecz nie niższym niż 1 %;

      (iii) ± 0,2 % całkowitej masy lub objętości dla zawartości deklarowanej na poziomie niższym niż 1 %;

   d) w odniesieniu do wilgotności:

      (i) ± 8 % zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanej na poziomie 12,5 % lub wyższym;

      (ii) ± 1 % całkowitej masy lub objętości dla zawartości deklarowanej na poziomie niższym niż 12,5 %, lecz nie niższym niż 5 %;

      (iii) ± 20 % zawartości deklarowanej dla zawartości deklarowanej na poziomie niższym niż 5 %, lecz nie niższym niż 2 %;

      (iv) ± 0,4 % całkowitej masy lub objętości dla zawartości deklarowanej na poziomie niższym niż 2 %;

▼M2

e) w odniesieniu do wartości energetycznej i wartości białkowej, jeśli nie zostały ustalone tolerancje zgodnie z metodą unijną lub urzędową metodą krajową obowiązującą w państwie członkowskim, w którym dana pasza jest wprowadzana do obrotu, stosuje się następujące tolerancje: w odniesieniu do wartości energetycznej – 5 %, a w odniesieniu do wartości białkowej – 10 %.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2a), w odniesieniu do olejów i tłuszczów surowych oraz białka surowego w karmie dla zwierząt domowych, jeżeli zawartość deklarowana wynosi mniej niż 16 %, dopuszczalne odchylenie wynosi ± 2 % całkowitej masy lub objętości.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 dopuszczalne górne odchylenie od zawartości deklarowanej może stanowić dwukrotność tolerancji ustalonej w ust. 2 i 3 w odniesieniu do olejów i tłuszczów surowych, cukrów, skrobi, wapnia, sodu, potasu, magnezu, wartości energetycznej i wartości białkowej.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 tolerancje ustalone w odniesieniu do popiołu nierozpuszczalnego w kwasie chlorowodorowym i do wilgotności obowiązują wyłącznie w stosunku do ich górnej granicy, natomiast nie obowiązują ograniczenia odnośnie do dolnej granicy tolerancji.

Część B: Tolerancje dla dodatków paszowych opatrzonych etykietą zgodnie z załącznikami I, V, VI i VII

1. Tolerancje określone w niniejszej części obejmują jedynie odchylenia techniczne. Stosują się one do dodatków paszowych wymienionych w wykazie dodatków paszowych i w wykazie składników analitycznych.

   Co się tyczy dodatków paszowych wymienionych jako składniki analityczne, tolerancje te stosują się do całkowitej ilości podanej na etykiecie jako ilość gwarantowana na końcu minimalnej długości okresu przechowywania paszy.

   W przypadku stwierdzenia, że poziom zawartości dodatku paszowego w materiale paszowym lub mieszance paszowej znajduje się poniżej poziomu zawartości deklarowanej, stosuje się następujące tolerancje ([1]):

   a) 10 % zawartości deklarowanej, jeśli zawartość deklarowana wynosi 1 000 jednostek lub więcej;

   b) 100 jednostek, jeśli zawartość deklarowana wynosi mniej niż 1 000 jednostek, ale nie mniej niż 500 jednostek;

   c) 20 % zawartości deklarowanej, jeżeli zawartość deklarowana wynosi poniżej 500 jednostek, ale nie mniej niż 1 jednostkę;

   d) 0,2 jednostki, jeśli zawartość deklarowana wynosi mniej niż 1 jednostkę, ale nie mniej niż 0,5 jednostki;

   e) 40 % zawartości deklarowanej, jeżeli zawartość deklarowana wynosi mniej niż 0,5 jednostki.

2. Jeżeli w odpowiednim zezwoleniu na dany dodatek paszowy ustalono minimalną lub maksymalną zawartość tego dodatku w paszy, tolerancje techniczne ustalone w ust. 1 stosują się, w stosownych przypadkach, wyłącznie do wartości powyżej poziomu zawartości minimalnej lub poniżej poziomu zawartości maksymalnej.

3. O ile nie przekracza się ustalonej maksymalnej zawartości dodatku, o której mowa w ust. 2, odchylenie powyżej poziomu zawartości deklarowanej może stanowić trzykrotność tolerancji ustalonej w ust. 1. Jeżeli jednak w odniesieniu do dodatków paszowych należących do grupy mikroorganizmów zawartość maksymalna ustalona jest w odpowiednim zezwoleniu na dany dodatek paszowy, owa zawartość maksymalna stanowi górną dopuszczalną zawartość.

([1]) 1 jednostka w niniejszym ustępie oznacza odpowiednio 1 mg, 1 000 j.m. (IU), 1×10^9 CFU lub 100 jednostek aktywności enzymu odpowiedniego dodatku paszowego na kilogram paszy.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

Obowiązkowa deklaracja materiałów paszowych, o której mowa w art. 16 ust. 1 lit. b)

	Materiał paszowy, w którego skład wchodzą	Obowiązkowa deklaracja
1.	Pasze objętościowe i włókniste	Białko surowe, jeżeli > 10 % Włókno surowe
2.	Ziarna zbóż	
3.	Produkty i produkty uboczne z ziarna zbóż	Skrobia, jeżeli > 20 % Białko surowe, jeżeli > 10 % Oleje i tłuszcze surowe, jeżeli > 5 % Włókno surowe
4.	Nasiona oleiste, owoce oleiste	
5.	Produkty i produkty uboczne z nasion oleistych, owoców oleistych	Białko surowe, jeżeli > 10 % Oleje i tłuszcze surowe, jeżeli > 5 % Włókno surowe
6.	Nasiona roślin strączkowych	
7.	Produkty i produkty uboczne z nasion roślin strączkowych	Białko surowe, jeżeli > 10 % Włókno surowe
8.	Bulwy, korzenie	
9.	Produkty i produkty uboczne bulw i korzeni	Skrobia Włókno surowe Popiół nierozpuszczalny w HCl, jeżeli > 3,5 % suchej masy
10.	Produkty i produkty uboczne pochodzące z przetwórstwa buraka cukrowego	Włókno surowe, jeżeli > 15 % Cukier całkowity w przeliczeniu na sacharozę Popiół nierozpuszczalny w HCl, jeżeli > 3,5 % suchej masy
11.	Produkty i produkty uboczne pochodzące z przetwórstwa trzciny cukrowej	Włókno surowe, jeżeli > 15 % Cukier całkowity w przeliczeniu na sacharozę
12.	Pozostałe nasiona i owoce, ich produkty i produkty uboczne, z wyjątkiem wymienionych w pkt 2–7	Białko surowe Włókno surowe Oleje i tłuszcze surowe, jeżeli > 10 %
13.	Pozostałe rośliny, ich produkty i produkty uboczne, z wyjątkiem wymienionych w pkt 8–11	Białko surowe, jeżeli > 10 % Włókno surowe

▼B

	Materiał paszowy, w którego skład wchodzą	Obowiązkowa deklaracja
14.	Przetwory mleczne i produkty uboczne	Białko surowe Wilgotność, jeżeli > 5 % Laktoza, jeżeli > 10 %
15.	Produkty zwierzęce ze zwierząt lądowych i produkty uboczne	Białko surowe, jeżeli > 10 % Oleje i tłuszcze surowe, jeżeli > 5 % Wilgotność, jeżeli > 8 %
16.	Ryby, inne zwierzęta morskie, ich produkty i produkty uboczne	Białko surowe, jeżeli > 10 % Oleje i tłuszcze surowe, jeżeli > 5 % Wilgotność, jeżeli > 8 %
17.	Substancje mineralne	Wapń Sód Fosfor Inne istotne minerały
18.	Różne	Białko surowe, jeżeli > 10 % Włókno surowe Oleje i tłuszcze surowe, jeżeli > 10 % Skrobia, jeżeli > 30 % Cukier całkowity w przeliczeniu na sacharozę, jeżeli > 10 % Popiół nierozpuszczalny w HCl, jeżeli > 3,5 % suchej masy

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

Dane szczegółowe podlegające etykietowaniu materiałów paszowych i mieszanek paszowych dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji żywności

Rozdział I: Etykietowanie dodatków paszowych, o których mowa w art. 15 lit. f) i art. 22 ust. 1

1. Następujące dodatki są wyszczególnione z podaniem ich szczególnych nazw przewidzianych w odpowiednim akcie prawnym dopuszczającym dany dodatek paszowy, dodanej ilości, numeru identyfikacyjnego oraz nazwy grupy funkcjonalnej, określonej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, lub kategorii, o której mowa w art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia:

   a) dodatki, w przypadku gdy określona jest maksymalna zawartość dla któregokolwiek rodzaju gatunków docelowych;

   b) dodatki należące do kategorii „dodatki zootechniczne” oraz „kokcydiostatyki i histomonostatyki”;

   c) dodatki należące do grupy funkcjonalnej „mocznik i jego pochodne” w kategorii „dodatki dietetyczne” zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

2. Nazwa zgodnie z odpowiednim aktem prawnym dopuszczającym dany dodatek paszowy oraz dodana ilość dodatku paszowego są podane, jeśli ich obecność jest podkreślona na etykiecie za pomocą słów, ilustracji lub symboli graficznych.

3. Osoba odpowiedzialna za etykietowanie ujawnia kupującemu na jego wniosek nazwy, numer identyfikacyjny i grupę funkcjonalną dodatków paszowych niewymienionych w ust. 1.

4. Dodatki paszowe niewymienione w ust. 1 mogą być dobrowolnie podane w formie przedstawionej w ust. 1 lub częściowo w takiej formie.

5. Jeżeli sensoryczny lub dietetyczny dodatek paszowy określony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 jest etykietowany dobrowolnie, należy określić jego ilość dodaną.

6. Jeżeli dodatek należy do więcej niż jednej grupy funkcjonalnej, podaje się grupę funkcjonalną lub kategorię odpowiednią dla jego zasadniczej funkcji w przypadku przedmiotowej paszy.

Rozdział II: Etykietowanie składników analitycznych określonych w art. 17 ust. 1 lit. f) i art. 22 ust. 1

1. Składniki analityczne mieszanek paszowych dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji żywności etykietuje się w następujący sposób:

▼B

Pasza	Składniki analityczne i poziomy	Gatunki docelowe
Mieszanka paszowa pełnoporcjowa	— Białko surowe	Wszystkie gatunki
	— Włókno surowe	Wszystkie gatunki
	— Oleje i tłuszcze surowe	Wszystkie gatunki
	— Popiół surowy	Wszystkie gatunki
	— Lizyna	Świnie i drób
	— Metionina	Świnie i drób
	— Wapń	Wszystkie gatunki
	— Sód	Wszystkie gatunki
	— Fosfor	Wszystkie gatunki
Mieszanka paszowa uzupełniająca – Mineralna	— Lizyna	Świnie i drób
	— Metionina	Świnie i drób
	— Wapń	Wszystkie gatunki
	— Sód	Wszystkie gatunki
	— Fosfor	Wszystkie gatunki
	— Magnez	Przeżuwacze
Inna mieszanka paszowa uzupełniająca	— Białko surowe	Wszystkie gatunki
	— Włókno surowe	Wszystkie gatunki
	— Oleje i tłuszcze surowe	Wszystkie gatunki
	— Popiół surowy	Wszystkie gatunki
	— Lizyna	Świnie i drób
	— Metionina	Świnie i drób
	— Wapń ≥ 5 %	Wszystkie gatunki
	— Sód	Wszystkie gatunki
	— Fosfor ≥ 2 %	Wszystkie gatunki
	— Magnez ≥ 0,5 %	Przeżuwacze

2. Jeśli aminokwasy, witaminy lub pierwiastki śladowe są podane pod nagłówkiem składników analitycznych, deklaruje się ich całkowite ilości.

3. Jeżeli podane zostały wartości energetyczne lub białkowe, to należy podać, odpowiednio, metodę WE, na podstawie której zostały one obliczone, jeżeli jest ona dostępna, lub, w stosownym przypadku, jeżeli jest dostępna, odpowiednią urzędową metodę krajową stosowaną w państwie członkowskim, w którym pasza została wprowadzona na rynek.

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

Dane szczegółowe podlegające etykietowaniu w odniesieniu do materiałów paszowych i mieszanek paszowych dla zwierząt niewykorzystywanych do produkcji żywności

Rozdział I: Etykietowanie dodatków paszowych, o których mowa w art. 15 lit. f) i art. 22 ust. 1

1. Następujące dodatki są wyszczególnione z podaniem ich szczególnej nazwy przewidzianej w odpowiednim akcie prawnym dopuszczającym dany dodatek paszowy lub ich numeru identyfikacyjnego, dodanej ilości oraz nazwy grupy funkcjonalnej, określonej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, lub kategorii, o której mowa w art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia:

   a) dodatki, w przypadku których określona jest maksymalna zawartość dla któregokolwiek z gatunków docelowych;

   b) dodatki należące do kategorii „dodatki zootechniczne" oraz „kokcydiostatyki i histomonostatyki";

   c) dodatki należące do grupy funkcjonalnej „mocznik i jego pochodne" w kategorii „dodatki dietetyczne" zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, dla dodatków należących do grup funkcjonalnych „konserwanty", „przeciwutleniacze" i „barwniki", zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, należy podać tylko dane grupy funkcjonalne.

   W takim przypadku informacje określone w ust. 1 są ujawniane kupującemu na jego wniosek przez osobę odpowiedzialną za etykietowanie.

3. Nazwa zgodnie z odpowiednim aktem prawnym dopuszczającym dany dodatek paszowy oraz dodana ilość dodatku paszowego są podane, jeśli ich obecność jest podkreślona na etykiecie za pomocą słów, ilustracji lub symboli graficznych.

4. Osoba odpowiedzialna za etykietowanie ujawnia kupującemu na jego wniosek nazwę, numer identyfikacyjny i grupę funkcjonalną dodatków paszowych niewymienionych w ust. 1.

5. Dodatki paszowe niewymienione w ust. 1 mogą być dobrowolnie podane w formie przedstawionej w ust. 1 lub częściowo w takiej formie.

6. Jeżeli sensoryczny lub dietetyczny dodatek paszowy określony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 jest etykietowany dobrowolnie, należy określić jego ilość dodaną.

7. Jeżeli dodatek należy do więcej niż jednej grupy funkcjonalnej, podaje się grupę funkcjonalną lub kategorię odpowiednią dla jego zasadniczej funkcji w przypadku przedmiotowej paszy.

8. Osoba odpowiedzialna za etykietowanie udostępnia właściwym organom wszelkie informacje dotyczące składu lub deklarowanych właściwości pasz, które taka osoba wprowadza na rynek, co umożliwia zweryfikowanie dokładności informacji przekazanych za pośrednictwem etykietowania, łącznie z pełnymi informacjami na temat wszystkich wykorzystanych dodatków.

▼B

Rozdział II: Etykietowanie składników analitycznych określonych w art. 17 ust. 1 lit. f) i art. 22 ust. 1

1. Składniki analityczne mieszanek paszowych dla zwierząt nieprzeznaczonych do produkcji żywności etykietuje się w następujący sposób:

Pasza	Składniki analityczne	Gatunki docelowe
Mieszanka paszowa pełnoporcjowa	— Białko surowe	Koty, psy i zwierzęta futerkowe
	— Włókno surowe	Koty, psy i zwierzęta futerkowe
	— Oleje i tłuszcze surowe	Koty, psy i zwierzęta futerkowe
	— Popiół surowy	Koty, psy i zwierzęta futerkowe
Mieszanka paszowa uzupełniająca – Mineralna	— Wapń	Wszystkie gatunki
	— Sód	Wszystkie gatunki
	— Fosfor	Wszystkie gatunki
Inna mieszanka paszowa uzupełniająca	— Białko surowe	Koty, psy i zwierzęta futerkowe
	— Włókno surowe	Koty, psy i zwierzęta futerkowe
	— Oleje i tłuszcze surowe	Koty, psy i zwierzęta futerkowe
	— Popiół surowy	Koty, psy i zwierzęta futerkowe

2. Jeśli aminokwasy, witaminy lub pierwiastki śladowe są podane pod nagłówkiem składników analitycznych, deklaruje się ich całkowite ilości.

3. Jeżeli podane zostały wartości energetyczne lub białkowe, to należy podać, odpowiednio, metodę WE, na podstawie której zostały one obliczone, jeżeli jest ona dostępna, lub, w stosownym przypadku, jeżeli jest dostępna, odpowiednią urzędową metodę krajową stosowaną w państwie członkowskim, w którym pasza została wprowadzona na rynek.

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

Szczegółowe przepisy dotyczące etykietowania pasz niespełniających wymogów prawa wspólnotowego w zakresie bezpieczeństwa i wprowadzania na rynek, o których mowa w art. 20 ust. 1

1. Materiały skażone są etykietowane jako „pasza zawierająca nadmierny(-e) poziom(-y) … (oznaczenie niepożądanej(-ych) substancji zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 2002/32/WE), do zastosowania wyłącznie jako pasza po detoksykacji w zatwierdzonym zakładzie”. Zatwierdzanie wspomnianych zakładów dokonywane jest zgodnie z art. 10 ust. 2 lub 3 rozporządzenia (WE) nr 183/2005.

2. W przypadku gdy skażenie ma zostać zmniejszone lub wyeliminowane za pomocą czyszczenia, skażone materiały są dodatkowo etykietowane jako: „pasza zawierająca nadmierny(-e) poziom(-y) … (oznaczenie niepożądanej(-ych) substancji zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 2002/32/WE), do zastosowania wyłącznie jako pasza po odpowiednim oczyszczeniu”.

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 79/373/EWG	Dyrektywa 96/25/WE	Inne akty prawne: dyrektywy 80/511/EWG (1), 82/471/EWG (2), 93/74/EWG (3), 93/113 WE (4), lub decyzja 2004/217/WE (5)	Niniejsze rozporządzenie
—	—	—	art. 1
art. 1	art. 1	(2), (4): art. 1 (3): art. 4	art. 2
art. 2	art. 2	(2), (3): art. 2	art. 3
—	—	—	art. 4 ust. 1
art. 3	art. 3	(3): art. 1 ust. 2	art. 4 ust. 2
	art. 4		art. 4 ust. 3
—	—	—	art. 5 ust. 1
art. 12		(3): art. 10 ust. 2	art. 5 ust. 2
art. 10a ust. 3	art. 11 lit. b)	(2): art. 8	art. 6
—	—	—	art. 7
—	—	—	art. 8
		(3): art. 3	art. 9
		(3): art. 6	art. 10
art. 5e			art. 11 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 5 ust. 1	(2): art. 5 ust. 2	art. 11 ust. 2
—	—	—	art. 11 ust. 3
art. 5 ust. 6	art. 4 i art. 6 ust. 4		art. 11 ust. 4
art. 6	art. 4		art. 11 ust. 5

▼B

Dyrektywa 79/373/EWG	Dyrektywa 96/25/WE	Inne akty prawne: dyrektywy 80/511/EWG (1), 82/471/EWG (2), 93/74/EWG (3), 93/113 WE (4), lub decyzja 2004/217/WE (5)	Niniejsze rozporządzenie
art. 5 ust. 1	art. 5 ust. 1		art. 12
art. 5e	art. 5 ust. 2	(3): art. 5 ust. 6	art. 13
art. 5 ust. 1, art. 11	art. 5 ust. 1, art. 9		art. 14
art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 5 lit. c)	art. 5 ust. 1	(4): art. 7 ust. 1 lit. E i dyrektywa 70/524/EWG: art. 16	art. 15
	art. 5 ust. 1 lit. c) i d) i art. 7		art. 16
art. 5 ust. 1, art. 5c i 5d			art. 17 ust. 1
—	—	—	art. 17 ust. 2
art. 5c ust. 3			art. 17 ust. 3
		(3): art. 5 ust. 1, 4 i 7 oraz art. 6 lit. a)	art. 18
—	—	—	art. 19
	art. 8		art. 20
	art. 6 ust. 1 lit. a)		art. 21 ust. 1
art. 5 ust. 5 lit. d)			art. 21 ust. 2
	art. 6 ust. 3 lit. a)		art. 21 ust. 3

▼B

Dyrektywa 79/373/EWG	Dyrektywa 96/25/WE	Inne akty prawne: dyrektywy 80/511/EWG (1), 82/471/EWG (2), 93/74/EWG (3), 93/113 WE (4), lub decyzja 2004/217/WE (5)	Niniejsze rozporządzenie
art. 5 ust. 5 lit. b)			art. 21 ust. 4
art. 5 ust. 5 lit. a)			art. 21 ust. 5
art. 5 ust. 2	art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 1 lit. b)		art. 21 ust. 6
—	—	—	art. 21 ust. 7
art. 14 lit. c)			art. 21 ust. 8
art. 5 ust. 3, art. 5c ust. 4 i art. 5e	art. 5 ust. 2		art. 22
art. 4 ust. 1		(1): art. 1	art. 23
—	—	—	art. 24
—	—	—	art. 25
—	—	—	art. 26
art. 10	art. 11		art. 27
art. 13	art. 13	(2): art. 13 i 14 (3): art. 9	art. 28
—	—	—	art. 29
—	—	—	art. 30
—	—	—	art. 31
—	—	—	art. 32
—	—	—	art. 33
załącznik, część A pkt 2, 3 i 4	załącznik, część A pkt II i VI		załącznik I

▼B

Dyrektywa 79/373/EWG	Dyrektywa 96/25/WE	Inne akty prawne: dyrektywy 80/511/EWG (1), 82/471/EWG (2), 93/74/EWG (3), 93/113 WE (4), lub decyzja 2004/217/WE (5)	Niniejsze rozporządzenie
załącznik, część A pkt 1 i art. 5 ust. 6	art. 6 ust. 4		załącznik II
		(5): załącznik	załącznik III
załącznik, część A pkt 5 i 6	załącznik, część A pkt VII		załącznik IV
	załącznik, część C		załącznik V
załącznik, część B			załącznik VI
załącznik, część B			załącznik VII